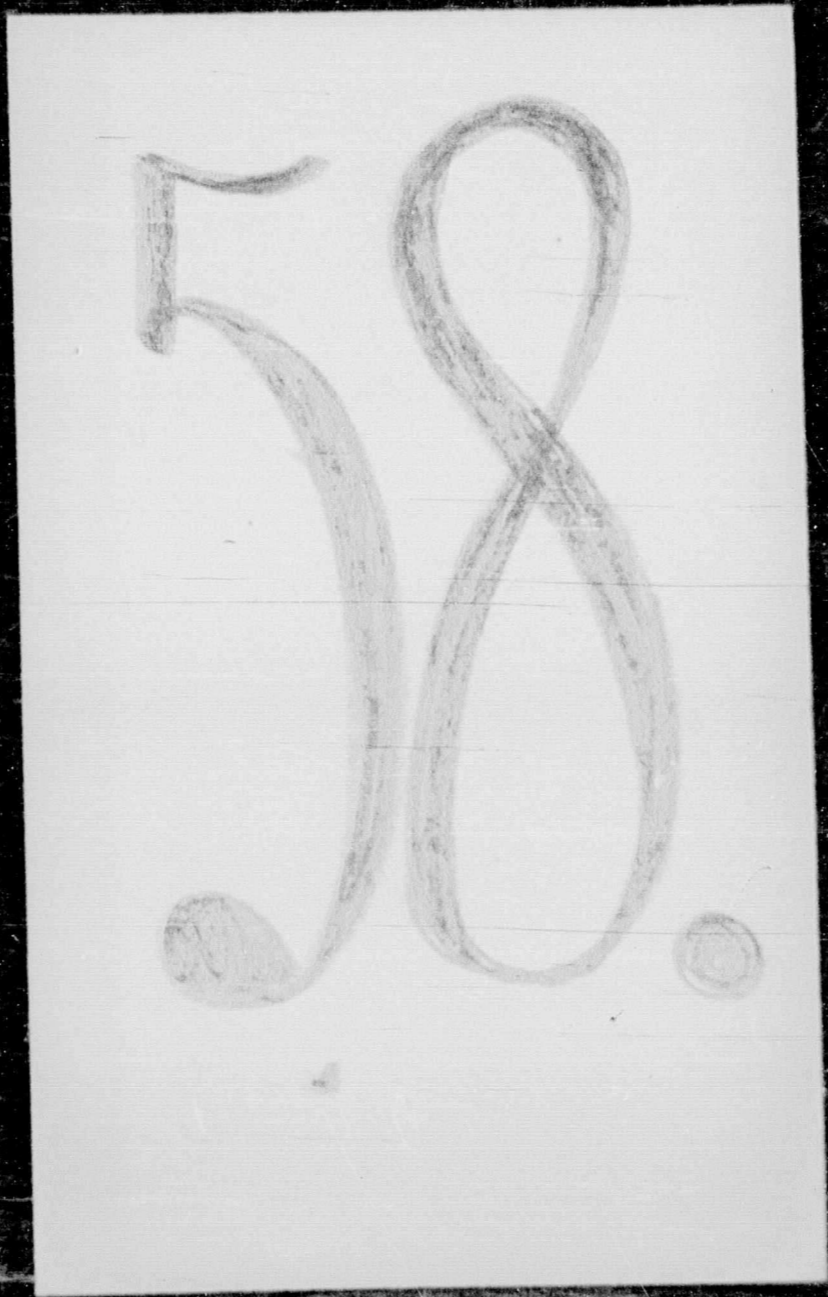

A

369
—
—
VIII.
—

Fánosi énekes könyv

Kvár, Egyetemi kintás

3587 sz.

[Faint, mostly illegible handwritten text on a heavily stained and discolored page. Some words like 'Gard' and 'B...' are faintly visible.]

[Faint handwritten text on a dark page, possibly bleed-through from the reverse side. Some legible words include 'Tus', 'Basil', 'De', 'Vere', 'Dicit', 'Mag', 'Sic', 'Vna', and 'E'.]

H. H. H. J.
bogy mind elöven gyogy
rezi. dän nek segyac. batten
meg vitya. Sötöl fogal.

Lehetem, ezi bogy teccentül, meg
kel valmia ez élez ill. tädgya busz
vetya. gödick tül, meert igy. van
semeve. Hentül.

Azert, dolgát bira. Szerve ki Sz.
zajta bira. el siccé. hogy öz. Scipius
nem hadgya. E's sarraban segedelmei.

Mert esküvésel fogadta. Bl.
zomy mondásvalis, allacia. H. gy. hálát
by azok párt. te fogja. kil. H. vici.
tájok. van loga.

Tam. Hon. fohat. latan. de. nines. Saca.

33
lem. lety. vilén. Am. d. d. d. d. d. d.
kem. köer. meert. meg. v. v. v. v. v.
N. u. h. h. h. h. h.

R. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.
h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
v. v. v. v. v. v. v. v. v. v. v.
E. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.
p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p.

I. g. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
E. g. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
g. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
v. v. v. v. v. v. v. v. v. v. v. v.
m. y. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.

HALOT

Edes jesus legedelmem kelek

mar ligy jelem mellettem, palja juajon
imel vegeztem, le roe jut almac ad mag ne.

Angyali taboz e kelek sil telkem.
bozid zel kelek jelek. Abrahama kebekch.
viggék. Sol Lazarral edjia nyuagyob.

Teltem eltemeni sajom. Tolduak
mint annya. Hianlom Rélte nany Sol
nyuocialom. adyob veki cendes alora.

Fel tamadas felil sicem vacem al
batatos erdelmem, jobizalalom remigyis
engem, kaplal mere lopp. elere menem.

Tudom pora valik talom, dehidem.
Sogy enis veletom, urule rok hantome.
imnel neltem mihaok, jelem neltem ve
lom.

Sogy Sa hika llati utelo do...

ENERK

gac ke keri elca laltamio adyob ve

li. kincis keltis vigye mekeltem...

dalik iny iteltem. del. com fel h...

hiam vacite me al jor. Tolduak...

Tudom... eltemeni sajom. Tolduak...

engem, kaplal mere lopp. elere menem.

Tudom pora valik talom, dehidem.

Sogy enis veletom, urule rok hantome.

imnel neltem mihaok, jelem neltem ve
lom.

Hol hincōi hincē hēvāllat, q̄r
 lei alepā, bōdōg jobōkka, lēgy alōcc
 le. hēyām. Chēdus ālōal, hēhēhē lēp̄ iōl.
 āldāpā. **PSALMUS. XXXIX.**

Dixi vias custodiam meas et cetera
 vitas ne fas, ne pravo linguae ver-
 ba profecam, et damna de illis. Scram,
 sed labca, p̄rens, per silentia, ob oris in
 praesentia.

Ob mueri prudentia, tacens, hēti
 parum dictis agens, mecum doloris eu-
 mino cibum, nunquam movendi, iurgi-
 um, ardens cor in dignationibus era-
 pit his sermonibus.

Vita doce me terminum deus, si-
 nis nota, qui sic meus, Et computas cum
 mensibus dies, Annis quibus duces qui-
 es, Mensura palmae tota saniebas,
 Humana nil vanitas.

Heu

Heu quam nil mortalis est So-
 mor Gaenis Caduca, qui domo Bullam
 referent umbra modo volat, curis lece
 se torquet, Muleas oves manusq,
 collig'it, Nequid in manere intelligit

Ego cui confidebam Deus Tu so-
 lus eluceat meus, hēhē verre, cūbra
 gravi i ma, Nec conive spul'ima,
 ut pauperem me curba videat, ob
 probelis ē p̄ol'eat.

Mucus p̄u' p̄cipis non volens qm
 p̄fui luno van' dōlō, illud mibi ē
 fova qui facis, hē verre, p̄laga vim p̄ca-
 vis, Deced' iux, me virga de p̄cine
 Terrete cor sine dēcōc.

Quand' o equum ēo tēdōo in cōpōo
 Et fere p̄nas impetās, Formid' dōcus
 ceu Vestis interis, Corrofa dōc'is q̄d
 p̄ccit Heu quam nil quam vanitas est

Somo

HALOT

Somo incorporeis vana domi.
 Audi gementis vota, nec meis
 sis do va surdus lacrymis. Nam tum per
 egimus vel advena, in spere potes
 ut mea. Et paece, vices da refumore
 Tolle mihi quam fure. **PSALMUS XL.**

PSALMUS XL

Desideravi coedes in i me. Spi-
 rio. Peccans deum. Notum sed audivit, me
 um et me potens duxit in sine, mortis
 lacu facientem. Ceci lute madentem, ex
 inde posuis fecti. Super letes, terra mihi
 pedes gressumq; dirigit.

Ori mea carmen dedit novum in
 nominis laudem sui. multo licet quo pec-
 geni. prudenter ut credat in hoc bonum
 fidelis ei beatus qui vana nil morat,
 nec curat exeros mendacium doli. Do
 etus malum loqui sed vitales veros.

MEK

Quom magnus es in oculis Deo.
 Nullus tua prudentia. Quis est clemen-
 tia. De te tale quam nos ex punit. Si nos
 Vices tuas viderem. Narate non vale.
 lam. Non vi dimem, vices. Nunquam utasi
 a Dei placet nos. Successus meus paris.

Ata ulneri vel paxibus placere
 tuncum. Sed illi parabo rex tua copuli
 De me libes scriptum manes. Sed quod te
 sequit manentem. Et vada me darentem. Ge-
 ois. nec in me nos. De d'centu vix vult
 Dulsi me meque. Servare sancta cor.

Si. Ipsi mun coram. frequenter. Ce-
 tus fideles te cantam. Os me meum d'adisi.
 nam. Ad neta quod tu. Sui. Silencia. Si.
 pedes vixit acis. offacandi. caritatis
 semper cura. Sui. Se. candidi
 mum.

Te.
 lo.
 in
 i.
 it.
 ter.
 miu
 ruit.
 '2.
 ce
 96
 ce
 70
 ne

HALOT

Somno incorporeis Vana domus
 Audi gementis vota, nec meis
 sis dona surdus lacrymis. Nam sum per
 egrimus vel advena. in strepe potes
 ut mea. As praec. vices da resumere
 Tollit nunquam fure. PSALMUS XL.

PSALMUS XL

DESIDERAVI cordis tui mo. Suspi-
 rio Petens Deum. Notum sed audivit me.
 um et me potens eduxit in simo. mortis
 lacu jacentem. Occi luto madentem. ex
 inde posuis forti. super leves. petra misi.
 pedes gressumq; divioit.

Ori meo carmen dedit novum in
 nominis laudem sui. multis licet quo pec-
 cavi. prouident ut credat in hoc bonum.
 fidelens ei beatus qui vana nil morat.
 nec curat. efferos mendacium doli. So
 Etus malum loqui sed vitalex teros.

Q

MEK

Quam magnus es ira cuius Deus.
 Nullus tua prudentia. Quis est clemen-
 tia. Ne tale quare non exprimit. Gemes.
 Vices tuas videt edam. Natate non vale.
 bam. Non videtur. viciis. Nunquam acuti.
 a. Oci placet meo. Dices meas facis.

Ara culeni vel placidus. placere
 nunquam. Sed illi parabo. praecis reculi.
 De me libes scriptum manet. In. Quod de
 Regum merentem. Et velle me docentem. Ge.
 nis. nec im me me. Praeccepta vagula
 Dulsi mentem. Servare sancta cor.
 Sustulsi mun coram. frequenter. Coe-
 tus fidelis te canam. Os nec meum eludisti.

nam. Ad mura quod tu. Suis. Silencia. Sa.
 praeco veritatis. flagrant. caritatis.
 Semper vixi. Te. Candidi-
 mum.

Te.
 bod.
 en.
 i.
 il.
 ler.
 miu.
 aut.
 i. 2.
 ler.
 2. 96.
 li.
 ler.
 i. ne.
 il.
 nor.

70 Hak OTH

mum, mitem p̄s̄t̄mum laudat̄e extuli.
Ego favorem: quæso Doct̄am
mi non aufer: at per gratiam ser

vato me fidus tuam Nam me gravis
motes p̄m̄it mali Delict̄a me fatigant
Virusq; luce privant et plura sunt
comis. Quas fert caput meum in l̄e
biq; cor veum. Trivis tremie m̄is

Agrum miserus sed leva rogo,
Velociter me libera, Confusiones sup̄
ra Qui persequunt; inensis dolo, Tur
pes cadunt retrorsum, ferasides m̄is
seorsum. Qui pessimi. Truunt perdis
ruboribus Qui semper oris. Sicut
jaces fecunt.
& San. Eris boni litent; in tuis
Quiq; requirunt seduli in.

71
E'NEK

Spe salutis credidi, et laudib; te, pra
dicent suis, et h̄c pauperem dolores de
Quint; et labores. Curam deus mei
sed tu, p̄ceptis ades. Protector adjuves.
Ut me, cito veni. **MAS.**

Az Atyak es Atyak vigantud
H gremel, te laimada, la val
H A clayacak el sui Kerepdyenek,
Fajdal mat. U atvecek; Sali me. i cas
sa Salatyat. meve vatte o magi bol dogh; ac
Atyak sui yenek meg, sir a fol e l se.
let kezeneke a ak col. meve nem salal,
az o salalok. de ilub; mag; u; al; ol.
Ez keppen az el vetett magok,
rochadapsal nevelendöl. es sepen
fejete vetendöl. vegre jo' yümoleföt
adandok
Togyad

72 22 Halat

Fogad be azért az Holt testet. Kebe-
leáben föld végjed őtet nyugodni meg
az ő tagait, mint az édes Anya magzatit.

Föld híven tartás az testet benned, mert
mikor az christus el jövenül, meg kíván-
nya az testet tölled. így lépden bizo-
nyal el-bridged.

Nota mostan ő ret had ando, ér ü-
dövel porra leendő, de fel támad isfen-
szóvára, és Angjali trombita sora.
Mostan az úr isfent dicsőít.

az ő nevet fel magasztaljuk, az christus
Jesunak általa, dicsőítéssel öröklé. Amen.
M A S.

Nota: Sak rendbéli próbál vadnak.
HA gondolod elő Ember te áll-
potodot, mely ne legyen nagy mun-
kán.

73

Kaval éled világotat, veszővel nagy
gondolattal tüpölöd magadat.

Még is látod hogy ez világ igen
alhat a telen, ha mit ad-ís, de nem lé-
ken mind egy alapotban, hák ne hisle
gjeel tsalard voléde, mert meg tsal
dolgoelban.

Art jól hallod mely sokaknak
vole nagy gárdagságok, sok marhájk
nagy sör kimekek és nagy urakigok,
in jól látod halál álcál kimulnak mind azok.

Ki volt gárdagság e világban mint
Cezar király volt, nem mentsette
meglek király, vegre ugyan meg sile
Alexandert nem mentsette meg sacalma
s meg sile.

Kivolt

77
Ki volt ismét it valóban fenteb a fent
jobnál? Izi birt mártat ez világon töb-
bet ő nálnál? de lám nem volt ő neki
is frigye az halálnál.

Az szentek is a halállal vallyonnan
vittak? sok szinokkal nyavallyakkal
nem hartzolódtak? imé látod ez vilá-
ból, nemde ki multak?

Senkit azért imé látod hozzá ná-
lál nem néz, miel gar dagot minél a fent
gényt ő el viini nagy kéfé ha az katic
Istent tött emberhez Izzórel lefi.

Kevellységed meg ne nyomjon halá-
loelhoz légy kéfé, azé hvellede hozzá
halál olyan mint lépes mér, ha meg nem
térz...

78
térz, övöl szinod bizony ez áleal lefi.
Az talag vagy avagy segény? tege a
meg nem ment, az halálal sem okozság
sem böltség meg nem ment, se Csaknyág
sem Kirallyság tolle meg nem menthet.

El mehetre ő előtte Kietlen helyekben?
Vaj ki okoz bizony meg leli meg Izzórel-
tedben, és a tucan rajan bérét illyen hely
veremben.

Matth a hely falán, Izzó, mely szin-
ig élte, de lám végre halójában halál-
natz kiviltek, ő előtte semmi helyben
el nem rejtezhetek.

Az szent Pállal ha bekelnél te
világnak Fia, el vendeltte egyhez Istent
hozz meg

Hogy meg hallya, a t' mongia: kádgy
bellek hat ez vilagnak, de hülly aranyat

Ha az Isten te tölled el vérsi
tarsadat, Arvadfiat, leányodat kedves
szépfiadat, ezerek k'etlek ide saigasz
igen meg gondoljad.

Hogy nem eset most te rajrad se,
mi történetből, ele Istenek nagy ügyeit
kegyelmességéből, ezzel az arat megpre-
balni s inteni hitéről.

Jól tudod azt nem az vége ember
teremtettél, hogy öröké ez világhoz, én
de szégyen c'neit, de hogy elmeny, az meg
pusztult karok bevéteknél.

Menny országok náte boldogságát
mi legyen l'aimballod nagy vég nekül
valo jonakos, örömmel azt ballod hát nem
szűlseg, szótadot felülék, s'raenod

Mert ő meg ment ez világhoz, zám
vala

PSALMUS CII

Halgasd meg, Ur am kéresemet, Te,
kints meg esedezsemet Beszédem j'usod,
Szórad, Ne rejisd el töllem orvad, sajtse én
hozaim te f'üledet, emhisd meg nagy inje-
semet, midőn hiáltok Ur Isten, si es bal-
gab meg kegyessen.

Mert napjai életemnek, olly birtelen,
elkelének, mint az füst és a j'aca, és miú
a fűshelly veré, mi nál' esontom úgy el szaratt,
Si vem miú a fű el hervat, úgy kegye
en etelemet, s' f'elc'it em kegyeremet,

Böröm csontaimhoz ragad, kegye
ves s' ralmam miú, ez iszonyu in je gy
Olyatén löc'em bintet, c' mino pelli
kam az puszták s' ralmos kialtasim,
Olyan löc'em minc a bagally, s' az k' e'etere
ben hubel.

Olyan vagjok mid' uncalan, minc
véreb az eseehez bar, s' amelly eg' e'et'it
mor

57 **H A Z I**

marat. elenség réarm társat, gyalag
nak engem. naponként, és kék bókone
nak, oránként. Kakinck veseltyi kérván
nak. En tollam példát formálnak.

Porbanu nekem könyvem, mellyre
étel gyánant, és sem, italem könyv vég
mel. Elégjettm minc virrel. Az nagy
háragod miatt. Kinek tűzzel a uoi
fel lobban. Hög engemet fellemel. És
Istner az föld sző ütél.

Az én üdöm elmulik. Min az
Arnyék elenyészik, minde nupdem
elaszda. Min az lekapálat. Kéna. A
melly meg nem éledröbe, de te meg ma.
És örökre. És az te emlik erred.
Min öröke megtart híre.

Az az kelly fel Ur Istén hára
god ne gerjedzen. Sion Városát bán
meg. és néki kegyel mez med. Allet
meze. **Az** imaz üdö el jött. **Az**

58 **E Z E K**

az melly máx sokat késet. jelen vágyon az
az óra. Hög dolga forduljon jora.

Hogy az te szolgaid végre. öseventyül.
vén. az siene helyre. elpusztult hó raká.
sit. kedvellyek épülést. És ostan az
jogány népek. Ne amne vedet vedig
jék. De földön minden királlyak meg
vállják. hogy te vagy urak.

Mere az Urjalmen épité. A Sion
meg ékezté. És elüggőlegie minc. Meg
tata ismétel. A nyasmurultak panasz
kát. Meg halgata nagy bírálat. Kéve.
seket meg nem veté. Söt kegyelmesen tábé
te. Söt embeet híven felirja. Hög meg
mactadgyon. mindenba. Leegyen emléke.
zetee. De em regegtal nem regege. Hög az
jove elő nem eggek. Kik meg erősd ee kélele
nek. A meny belt Istent aljait e dalogget ma.
gáspalját. **Hög**

Hogy alá néz omnian helyül Az ő magos Szent helyéből Az mennyből alá nézel. Es földre letekintél. Hogy meg találja Ikeriféket. Az fogjohának miféket. Es azokat ő meg tartsa, hittel velt el balat.

Hogy Szent ne ve az Istennek. A Sionban éltekrefek. Es az Jeruzalemben éltekrefek dicsősége. Midőn a népek senyekben, ösve gyűlnek ez Szent helyben, A Királyok is lesznek. Es Szolgálnak az Istennek.

Le-vevé az én erőmet. Ez utban és életemet. Meg rövidíté és én, így szollek keservesen, Ne hadj el velem nem Ur Isten. Életemnek köreptiben, Mert mind örökre meg valónak. Esztendeid elnem fogynak. Es földet te reverentéd. Es képpen hely

ALIA

Képpen helybenvered. Csak te Kered munkája. Az égnek alkotmánya, De ezek mind el veszendők, Uram te meg maradsz deők. Mint az kuba, mint elkopnák. Szépségeiben meg nem alnák. Es midőn Uram akarod, őket úgy el változtatod. Mint az el viselt kubahat. Az mely teltül meg szakadt. Te ragj az ki végen valál. Voltod változás nélkül áll. Te esztendeidnek végé. Nem lesien soha örökre.

Azért az te szolgálodnak, Fiain meg szaporodnak. Es meg maradnak, veigig. Az az örök időkig. Az neked Szolgálo hitek. Es egész ő nemzetegek, Meg alnák. Es meg maradván. Es örökre elnem fogynak.

ALIA.

Prudenti Carmen in Exequiis.

Inim marta

38
Jam mæsta quiesce quærela, lacrymas
suspendite matres, nullus sua pignora
plangat, mors hæc reparatio vita est.

Quid nam tibi saxa cavata, quid pulvra
volunt monumenta? res quod nisi creditur
illis, non mortua sed data somno.

Nam quod requiescere corpus, vacuum
sine mente videmus, spacium breve regnaque
altri, repetant Collegia sensus.

Venient citò seculari cum jam, socius
calor ossa revisat, animalaq; sanguine viva,
habitacula pristina geret.

Quæ pigra cadavera pridem, tumulis
putrefacta jacebant, volucres rapiuntur in
aureas animas comitata priores.

Sic semina sicca virescunt, jam mortua,
jamq; sepulta, quæ redolita cespite ab
imo, veteres meditantur aristas.

Nunc suscipe terra fovendum, gremio
oq;

39
oque hunc concipe molli, hominis tibi mem-
bra sequasiro generosa, & fragmina credo.

Anima fuit hæc domus olim factoris
ab ore create, fervens habitavit in istis
sapientia, Principe Christo.

Tu de positum tege corpus, non immem-
mor ille requirer, sua munera fidorum
autor, propriisque Enigmata vultus.

Venient modo tempora justis, cum sper-
tus impleret omnem redditis putrefacta
necesse est, qualem tibi trado figuram

M A S.

Nota: Christianus sui Keresztény
Jez temesük el az testet, Kirólnéleljen
Keresztények, hogj az Irélet napjára,
fel nem ramátna igarant.

Föld es az földböl való ó, földé vi-
szontag lejendó, de földböl ismét fel-
tamán, Urnak Szavát mikor hallja

Mi ó kelke örökke el, az más
világon

világon Istennel ki Szent Fiána le
általa ötöt bűnből meg váltotta.

Az ő nagy nyomorúsága, jutott immár
boldogságra, ha viselte Krisztus igáját,
a halál neki nem árthat.

Lecke tsendességben nyugodtak. Itt
az földben aludtak, onnan ítéllet napján
fel támad nagy vigasságra.

Itt volt ő nagy félelemben de ott le-
zen tsendességben, és kék érváló örömben
és hatalmas fényességben.

Serkényünk fel kereszttyének, mennek
minket fent rírók, forgalmacoson vigá-
zunk, mert nekünk is meg kell halnunk.

Erre isten adjon erőt, Fia által mert
ő kivált, az véhedelemes Pokolból és vég-
huccetlen Kínból

Ó mi cöl-

Ó mi cölünk, diszereffek, ócsárkák
magasztalgyók, az Fegyver. Kínels tisz-
telesség, legye és örökké dicsőítő.

JMAS

Nota. Az Memnek jóvalával

JER. igyünk elcsépek, adgyuk meg
tisztosítást, jelenük meg mi hűtünk.
Két. Avasi beretünk és

Földből terentettek voltak, földé is
mi elváltunk, telettel fel támad-
nak, mi ket bálvált. Árván Ulenak.

És világon mi len éltek, de is nya-
vallyák, beretünk, és is mi ket
lehetek, nagy nyugodalomra men cöl.

Az. Göt. Éu. hat. és or. balata, és is náki-
válságokra, és az ő fel támadása, cöl
meg igazulása.

Mit. Éu. örök. és ar. lalal, mert a cöl
né ki. és örök, meg váradak. Göt. és

által, mond saccyélart barozsággal.
Oh te halál hol fulákod? Pokol
helyed i adalmod? nimes rajtunk semmi
halalmod, meo töreter bizodalmod.

Tsendeséghy öle nyugosztanak de ez
reményesben vadnak, hogj meg öfektá
madnak, Mennyh meg koronáscának.

Gyárlok vultak öfektékben de les.
nek nagy dücsőségben hogj feltamadnak
örömhö min. Vagy öfektékben.

Mi nekünkis leöjen hűtünk ez
jok ban edojék leöjünk. Christus Jesus
hijünk öfektékben de les.

Dit sirvesül. Hoya Mien. Sz. Ad

által e Mennyéghy. Vignatrály meg se.
lekedel. hogj marac saszunk jó hit.

ben. **MÁS**

JESUS Christus Mennék sient fia
nös népekke igar meg változó kereset
fán

fán ki haláloddal, sttyad kedvél, jattak al.
K eser vez hím vallasodert, kegyel
mez nekem halálodert, halállal baj vira.
somb, bisztáfel lel kem keimulcában.

Sz emennek világozsága, Kültnek ma
kor elfogy hullása nyelvnek eljö meg
állása, közelget hivnek romlásra.

Baculni ha kezd en elmém, elcaroz
nak töllem segidim nek agj nek hogj en öfektékben.
Sz usom, segilly utolsó oramon.

Ez élet nek arnyékából, végj ki ha.
laknak nagy hiányából ördögnek tsalárd
sajítol ólatmor álnokságul.

Lelkemnek adj jó hit mulást, az
zedben adom agt nagy bizvást, tudomást
jóló nyugovást, eljöttödig adj alrovást.

Az te életed napján, éles engem
elögh, bizvást, ho sietem legy azer nekem,
az életet ad meg nekem.

Mint igedh fel fogadrad es kéi.
vesel bizonyítottad, Bizonybizony mondom,
nekem: igemben les életnek. Ha

33
Ha azt si meg tartan gjator, nem
fojthat meg soha halaltok, es ha sin,
ten most meg-haltok, csak alom leu
szen halaltok.

Az en hatalmas keremmel, abbolki
hozlak nagy örömmel, orfajomban, ti
lakortok. örökös lesz maradastok.

Velem leszen örömetek, kit en meg
szerettem ti nektek, váltortok keserü,
ségek, boldogság leszen ti jeteke.

Enged nekünk mind ereket, Ur je-
sus ki nyerted ereket, botsásd ^{meg}ni büne-
inket, adgjad valhassuk ereket.

Mikor halaltunk orajan, el jöled,
kiindenek kimulasa, iged tamasza hi-
tinket, es te ved horrad belkinket?

M A S .

Magamban el vezerem es mondám, hogy
dolgom meg tartotat nam, hogy nyelvem
oly igen ne yedne, kiennékem but szer
zene.

zene, en sajorna sabo lat verettem,
mig az bic lon all elötem.

En mint az néma veszreg halga-
tek, meg az jorol sem beszéllek. Söt faj dal
mim is ti se el nom kelle, ki szereshnem öreg
bülle, egh vala szivem bogj meg gondol-
lam, el tüzesülven ezt mondám:

Mutasd meg Uram eleted végei,
es meddig éltes engemet, az napok ba-
mat jelentés meg nekem, mig kell ez
viládon élnem, mert üdöm nálad ha-
egy órasni, előtt ed eleted. Sem.

Bizonnyára, mulando az ember, ki ma-
ganak solac iger, mint az kények az em-
ber el mulik, mögje hatalmat of lodiq, so-
kat gyüt es sol mac hat eak jpre
nem tudgra hie lesz veozq.

Uram hat nekem kibiel biznom
mints kivülled vigasgom ni ne sien
gem minden in se gimbol, es az bolendog nyel.

veti

HALOTTI

vétől őriz meg hogy ök ne fúgyo-
nak, midőn az insziben lát nak.

Mint a néma halgatók erősen sa-
jam fel nem nyitom mert tudom, hogy
mind re felekeded, szapásod rollam el
végged, mert kezdednek kemény volta,
már, minden életem el landeatt.

Mert midőntem meg feded az em-
bert az ő nagy gyállofságaert, azonnal el-
vesz szép abrazatya, mine az moly, tol an
szép ruha, látn az ember melly igen
melandó, semmi dolga nem alando.

Halgafod meg Ur am könyörge
semet, kevesem véne legy sikeet mert elő-
ted ven elégis szá vandok mint szavam
ollyan vagj az süntnyél meg töllem sad
végjek erőt az énti melafom elöt

MÁS

MAR el megjék az örömb, pa-
radisomnak szetteh léfzeli ifjelmek,
Jedreth
Jma

ÉNEK

Immáron bé telhese delek kit életem
ben sokszor hallék, hogy méh halál
nak fizet nek.

Keresz tyen Hímelek jutalmát, mert
el veszem diadalmat, az élet nek ko-
ronáját.

Lelkem Abraham kebeleben, testem
is nyug sike az földben, de vagyok ill-
remenségben.

Onnet hogy meg fel támadok, Chri-
tus Jéfussal vigadok azért lellem
nek igy szollok.

Sies a boldog városban, az hova
bé vagjok is van, az Menny nek or-
szá gáiban.

Drága kép lateo városunk hol
Istennel együt lakunk, Chri-
stus örökös társunk.

Ez városnak boldogságát, ün-
döglését, gazdagságát, sok irás mon-
gya tni voltát.

A bor

Aban ujjmond: nem szűk se ges Nap
és Hold nem kellemetes, Isten ben-
ne fényesség.

Kéle rücső sem irigység, nincs en
sántaság, betegségek, minden ott, nyő,
morult vénső.

De minnyájon felcunad van le-
szünk, erős állapotban, Christus eszen-
deje tájban.

Ott nincs továbbá kevellység, nem,
Uralkodik, az éhség, Szeretet lesz
az elégység.

Leszünk Hívek, egy seregben, mind
egyenlő hírsőségben, Szent Pál mondja
Teveletem.

Serjeder együtte szerelmünk, Istenünk,
höz, dicshetünk, arol Elsem fele-
szerünk.

Archangyalok Patrónusai Apostolok
és Pbrophéták, magistnévnel Istenünk, tanjant

De

De mind nagyjelral mondák, hogy Isten ve-
lünk lakozik, kinek örfi, ig azabol.

Ditfei vesél Isten, Isten, Isten
Mingh. öröklőn öröklő. Amen.

MAS

M E O Szabadulcam morin a tegei által

tol es meg menkedtem minden nyaral-
imtal, büncöl, az által, ez esalied világ.

tol, az örök karózatol.

Lelkemet ajánlom az barátom, Isten,
tennek és testemet hozzá, az örfi, az
az földtől ez világot pedig az infér,

imnek, ez az bene, az
szíves, az által, megjel, az életre

és meg mondhatatlan öröme, az
sége, az herdetől fogva az Isten meg
szörzöt, az örök szerető.

Ditfein már hatalmas, az
örögd, az által, világtól, az által, az

tenniennek, mert Christus el contra
ezeknek hatalmat, az ő szent Sálá larát

Ar aya istennek vagjok én szerelmében,
az ő szent Fiaert kedvében, Isten
szelmeiben, részessé tőte erőzom minden
örökében, az örök ditsőségben

M M A S.

Mit bizik ez világ ő alnokságában,
kinck szerentséje vagyon el mulásban,
ő hatalmosága Sasrontalanságban,
mikepen föld edény vagyon el romlásban.

Többet hiedgy az jegen meg irt iran
soknak, hogy nem mint ez világ hír tsá:
lányágának, is kép mutatásbol való ju
talmának, soha ne hiedgy világ nagy bi
rodalmának.

Inkább kell hinnie tsalárd emberek
nek, hogy nem mint világi hamis Sze
rentsék

tenyék és ő bolonságos fettelemessége
nek, hamis tudománna, és ő hüségének
Mond meg hol Salamon ki volt igen
Nemes: a vagj hol az. Sámson ki volt
győzedelmes, mond meg hol Absolon, ki
vala szép és, a vagj a Donatus, egy igen
szerelmes.

Hová lön Jullius Nemes hatalmával
ho va lön a Gardág ő lakadalmával,
a vagj a Jullius szépen szolafával,
vagy Aristoteles bölts tanításával,
Ennyi sok szép dolgok és Nemes
ferfiak, világi nagy urak ennyi biradalm
ennyi Fejedelmek és erős hatalmok, egy
szempillátásban mindenek el mulnak.

Ez testi Gardágság nagyinak betsül
tetik, de az szent Irasban viragnak
mondatik, a vagj az melly levelet szeltől
ragattatik, ér képen világból minden ki
votetik.

Oh mely igen rövid világ ditsősé
sége, mint ember anyéka olyan ő
öröme.

öröme, mely soha nem viszen embert
üdvességre, sőt inkább rettenetes fer-
telmességre.

Ez mostani testiünk fergeknek et-
keji, kit bizonyal tuduk hogy porra
lejendő, azt pedig nem tudjuk medig ö-
clendő, kerlek tejj jót azért medig vagy
elendő.

Az nemond tizednek az mi el mu-
lando, ez világ mit iger az pedig veszen-
dő, mennyi dolgokat telegj keresendő,
ez boldog kereset, ki el nem mulando.

MÁS.

Hota: Halando emberek kik meg
Te meg halando emberi nemesség,
ez világban éléd mely igen veszettség,
ha te nekéd meg kell Kristus egy üdvesség.
Mit üzöd oly igen ez árnyék világot,
mit követéd testi. Szorgalmatosságot, mi-
ért nem hagyod el a sok haláloságot.
Is az szorgalmatos vagy hisz a világ dol-
gokban

gottban a sok vesztőségben és tobszo-
clásokban külömbkülömb fele sok go-
noságokban,

Tudod hogy ez halál rajtad ura-
koelik, nem tudod mely orán lelke-
det meg kerik, valamikent élteel higjed
meg kerderik.

Im az ur istennek rajtad nagy osto-
ra, külső elenségnek ő nyomdorga-
tása, hittelen halálnak rettenetes volta

Dög halálnak merge látod raj-
tad vajjon, mit tudsz benne ha ma el-
ked el ki mulyon, Isten elejében sam-
adatra alyon.

Meg sem ismèred meg te alapo-
todot, nagy vakmerőségre vetéd ma-
gadat, mit tsudalod tehát Istenek
boszuját.

Jaj az te életed olyan mint vi rag,
melly hamar el bír vad, meg se tud, és meg az

73
illy hasnat ad nekéd ez veszendő világn.

Simuliter mirt árnyék ember az
te napod, mirt ar-füst és parba éte,
veel hatalod egy szem pillanásban
hogj ha élsz, mem tudod.

E bredgyél felazert magad veel
szedben. had elbűneidet ély jambor
éleib. Isteni felelemb. hic ten
reméjében.

Nagy örömmel készült az Christus
nászára, mirt kor ély, jó korad ar te há
lálodra, Vigon várjad örök szabadságot,

Minden inségből, a szot ki ment tégé,
idére boldogságot megadja te nekéd,
Ha ő benne leszen hiedd. Reménység.

Hálalod orájan hiad segítéségre, lel
zedet ajánjad hatalmos kezébe, hídgyéd
tégéd viszen örök dicsőségbe.

Kézjék azert mirt a mi Istennünk
hálalunk orájan hogyne hadjon mirtet
de adja meg névünk, örök életünk.

Duh

74
PSALMUS. VI.

ORex supreme cliva, sonstem furens
in ira, Ne me Corripias, Velo tui furoris,
Incarcerem doloris. Nec me Conjecias.

2. Sed gratiam refunde. Et memon
vens abunde, sanato fragilem, EA su
ustanam priore. Hdc ossa me vigore,
Reddunt exanimem.

3. Est Spiritus gravatur, Terrore san
u ciatur, Cordi nulla quies, Quam me
in gementem, pondus crucis ferentem,
ristari facies.

4. Conversus ergo tutum, Et vincum
s salutem, serva propitius. Et patri
favore, Me mortis a rigore, Salvato citius

5. Nam luce si carentes. Extingui
mur jacentes, Quis te glorificet, Quis,
quaso te sub umbra, In contingente tum
ba, Vivum magnificet.

6. Innocte ploro rota, Eletuq; strata
lotu, suspirante rigo, Vegente precl dolo
re Udu

75^s
 re Vidum cubile rore, Ceu stillante lino.
 7. Mærore cor liquefeit, Forma color
 senescit. Vires deficiunt, in me perire
 visum, sanis movere visum. Hostes in
 d: At vos reuces tyrami Proferbo ju
 rebanni. Cedatis p̄d̄nitus. Hos nam
 Deus miseratus. Et me juvare ce
 tus. Ex audit semirus.
 Vultum Deus reflexit. Et lacey,
 mas respexit. Ardentes queruli Que,
 cumq; postulavi. Jam dives in pet
 ravi. Et plus quam petū.
 Hostes sed in pudore. Frontis do
 lent verborum. Decepti pariter. In nunc e
 hors malorum. Illude res p̄iorum, Im.
 pingens Graviter.

PSALMUS LXXXVII.

O Summe salvator Deus. Te per diem
 te nocte tota. Hæc in vacans et hinc vota. Ut
 te dolor sedat meus, Aures, mihi præbe p̄
 tentes. Audi preces que s̄ gementes
 Afflictiones spiritum. Mores te plet me,
 morte cinctum. Ut mergat inferno pro.

pinguium, Ex sanguis omni vitium
 virtute frangere deficiunt, et cæne
 victa desolatas.

Lampas velut sebo caret. Excingunt
 et pav sum ne cati, Quos tu parum curas
 sumas, Dum vita non restat cadens Tu
 pro sepultos non moveris. Per me reit
 ne cœveris.

Telluris atro calcari, Tu cadit us, me cond
 umbra, Caliginis diei profunda, et hec
 gens abisso tactari. Itaq; Presum me
 repelis. Et jam tuis merg or procellis.
 Fastidium me p̄ximis. Et nau' com

Cunctis parasti Verbis. Amicos me
 probasti, Taxace p̄prium. Noxiis, Capti
 vus includor catastro. Et si deat in me
 vasa. Mærore tabent lucina. De formis
 est lanovore. vultus. sed Me manus ex tendo,
 fulrus. Et sancta p̄p̄o limi. na, immortuis
 miraculo. Vumquid p̄p̄o. Vim cuor
 Surgent ne de furti solo. Ut te Deum
 laud

laudent miserum, monstrabis in busto
reperitum. Deus canat quicquid sonus! Quis
te fidelem predicabit? Hinc prope dicitur
quando migrabit.

An sub tenebris gloria Accis tua
splendor luce bit. Num te det oblitam, pate-
bit. Terram decus victoria, Adde Deus
Respiro sane, Cordis preces et mittere manus,
Quare Deus me respicis Vultumque
in veris tacentem, Et viribus latro caren-
tem, flagisq; fractum deservis ferore
me torquens miseratus, Sicutus fere de spero
stratus.
Ira furor oves obruant Justitiam medicol-
dorem cordis cientes Tremorem Januam
procellis inguunt angustas mecum labere.
Circumdatum vexans dolore,

Omnis amicus de cras his, longe recedant
ut propinquus De dolore cognatis relinquere de-

78
mo meis fidus malis, fugare mecum
dolentem et spem salutis non habentem

MAS

ROTA Regem fugiam tamquam
cujam regnum Isen de önyörüll,
tollam az en vetkeimere, elne büly, bünom
miat veszejemen ne örüllly, sent nevedere
regalmobol hozamfüly.

Veghetelen kegyelmeddön szepfenyet
öntis vaimis törödd el szivem setet ejet, te
ged kelek eletemnek vemenyvet, mos,
megem. Sz. Szelkednek edenyet.

Mindenkor szemem elöt vagyon vet,
nem, felette banom es keseru nekem,
merregel forr torokomra minden etkem,
merd. Könj vel elegj ad ennem sokvetke-

Haragobol meltan megis büntem
heisz, velam jal töu Atyam tölled elvet,
heisz, igar valkod szerent semmiveten
heisz, megis igar itiletü. Uj leheisz
Tak te neked vetketem, es nem mas,
nak, isonjusig vetkeim amint asnak,
esak neked-is esederem, nem masnak,
hate meq ca-

ha te meg engedsz vetkeim nem ártanak

Im hól mindenestől fogva bün vagyok,
mindent bünben kerdek es bünben han-
gyok, bünben vörtem életet, bünben
fogok, magam en magamnak utál-
ság vagyok.

Szánj meg Uram lám szeretsz pan-
la elöb, vetkeimnél nagy irgalmasd hín
szem töb, böles titkaid meg mondod van
la elöb, el haesze most Uramzrintsen
kedved töb.

Uram csak rám egy te is isöp, vizez
hínt, meg gyógyulok ennel job orvosság
nint, csak szemeddel vagy egy szoddal
horrád int, örül szívem az melj nem
kem elö, kint.

Büncimnek szent Ur Isten meg
bótsáfs, szent Lelknek erejével hozm
rám láfs, te magad beteg juhodnak fun-
vet áfs hate el hasz mert nem orvos-
sol, meg más.

Uj szívem teremtés en bennem új
szívem, szívem adgy en belem te horrad
hívem, meg halad, orvoslo Lelked sok
füvet, bennem errel gyógyiso a beteg szívem.
Ad meg

Ad meg szívem vig örömet, s örvendek,
velem edgjütt eltsienek minden kenetek, U-
ram ha kedvedből kinem rekenetek, sok
népeket rut vetkekből ki kenetek.

Tudom hogy nem kedveled az kos bak
vért, régtől fogva kedved kedved bu-
go szívem kért, lelkeim nagy aláratoson
arra tért, hogy az te szent törvényed,
elöl, edgj et ért.

Neked élek Ur Isten á mig élek, te
előred járok es tölled félek, epül abbol
szent néped az mig élek, es eltsielek mind,
örökre ö vellek.

M A S.

Nota. Emlékezünk mi kereszti sác.

Serkenj- fel már ember büncükből,
végj értelmet Isten igazjéből, intetel
az holt példájából, ki kell mulnad hida-
gjed az világból.

Keresves itt te nekem életed, es sívali
mas minden te ösvényed, tanításod
írásod harsz.

81
írásnak ha veszed, Ezechiel mit Szollyon
meg. czt sed.

Igy írja ezt nekünk Ezechiel, vigasztal,
vann ö minket ezekkel, el hidgyük azt mi
tellyes hitünkkel, Kit Isten bizonyít be
Szédelvel.

Ki vün engem az Urnak Szent Lelke,
Ke, lelki látás szerint így meröben, es
mutata tsontoknak sokságát, Kilenek
ember nem tudhatya Szamát.

Kerde engem az Istennek Lelke, ha
i tsontok többi elninek? ezt tudhatya,
Istennek böls ritka, fel támadni
Istennek hatalma.

Parantsola hogj en Prophetának,
es nekielt Prædicálni kerdek, Ur szó,
vára nekik igj Szollék, tanuság hol
nekik igj neöndék.

Száraz tsontok Uratok befiedet
hallyátok meg az Isten intiset, drága
Szavát Szép vigasztalásit felöllerék
meg irt Dæretumát.

Az Ur riteket lelegetestet, fel öltöz
tet innal, börrrel, Kerrel, Szemmel, fül,
lel, minden ékességgel, újandékor,

82
meg újult Szépséggel
clain, nagy zörögést az tsontok ballam,
az Ur Szava bé telete elátam, egy nagy
Szérvet lábra álla ottan,

Mert izen ként tsontok mind egy
mashoz, innal, börrél, öle csináltatának az
Ur előtt talprokra állának, lekebbenis
öle megújullának.

Ez ember Szomorúságot vigasztall,
ezzel barátidat, gyözd meg hittel Szónya,
vall: auidat, Szimuláscsa kéfiszid te magadat,
Né itelleyel lehetetlen voltad te tes,

Né itelleyel lehetetlen voltad te tes,
teednek az öújulásit, föld gyomrából ö
fel támadásit, csak hid az Ur igj as,
Ságos Szavát.

Istenthidgyed mindent tesetonek, Szé,
poronsól Menynek, földnek, viznek az
hálálnak Pokolnak ördögök, Kik Isten
nek mindenkor engednek.

Ha az hálál bününkéert megoutie,
igaz Istenked véböl felipit, ki éreccé jmet
fe ékessit, öpéságáh Szacit bé Szolit,

Öt meg nyugot minhet Szad Szágot,
Lelki riték, nagy Szépséggel, Szólyon
Szam

szólyon

tzánk, Isten láca/ucarol. vést ad ne
Jünk, nagy boldogságából.

Ary ad. Ben azétt tífelrepsel. Jépus
Christus által d'icere. és mi szünk
fel inag asztalassal, jóviendö
öröki aladassal.

MAS

S Nota Paradisomra kites leop.
Sok nyomorúsággal élése em becto
rak va mindenre az ő idejének
Kik bünetet haragját jelenti Istenk.

Ime ö az embere szép ajándékával
fel ruhárta vala halbatat lánságát, min
den állatokon valo vrasággal.

De hittelességgel lön nagy változása,
Szép nagy ékességgel szonnyu romlásá, Fe-
jetelemfégből jura nagy rablága
Ezek nek okalon az ő alá dacton ság,
Leice embere vivé öcedögi szalard ság, bünetet,
Leövetközék minden nyomorúság.

Rajtunk im hol immár az bünnök
ő seldgja, betegséy kár vallás, és halál
Könyv, sok nyomorúságnak képtelen igája.
Zaj az

Jaj azért csak immár ez földön él
tünk, mert Levés ideig tart gyönyörűse-
günk, hirtelen változik minden ékessé-
günk.

Virágos hasoulo élése, embernek.
Kit látunk szamúnkrel mely samax el
vesznek, reygel virágoznak, majd tüz-
re, veltettnek.

Söt olyan mint árnyék, ez földön
életünk, mert samax el mulik minden
elűfőségünk, ma kevélyen járunk, hol
nap meg halbatunk.

Igen gyönyörködöl ember Szarday-
ban, mint ha mind örökre, élne, ez világy
nem tudod mely orán, vesznek koporsóba.

A te yfenge teddel tudvelé mi lépem,
minden állatoknál utalatosb lépem, ki-
gyoknak beháknak elideled lépem.

De igen magadnak te borsu élettel,
és ne halogassad te meg terepület, mert mi-
kor nem várnád meg levés lekedete.

Ojjad igen magad testi bátorúsággal.

mint az Christus tanit nebes tobzo-
elástol. el ne vonattassal ez szalard vi-
láy tol.
Sok pel.

ezünk, Isten látásából vért ad ne
Jezus, nagy boldogságából.

Az a d. Ben az őt tiszteljesül J. J. J.
Christus által d. i. e. s. és mi szűnő
felmagasztalással, jövendő
öröké családissal.

MAS

S Nota Paradisomra kites seep.
Sok nyomorúsággal élte embe-
rak va mindenre az ő idejének
kik büntet hányját jelenik Istenre.

Ime az embere szép ajándéka val
fel ruharta vala halbatat lánssal, min-
den állatokon valo vrasággal.

De hittelen séggel lön nagy változása,
Szép nagy ékességgel szonyu romlásra, Fe-
jedelemségből jura nagy világra.

Ezek nek okalon az utó ládalan ság,
kise embere vire ördögi csalárd ság, büntet,
követközik minden nyomorúság.

Rajtuk im hol immár az büntet
ő földgja, betegség kúr vallás, és halál
Könyve, sok nyomorúságnak képtelen igája.

Jaj az

Jaj az ért csak immár ez földön él
tünk, mert kevés ideig tart gyönyörűse-
günk, hirtelen változik minden ékessé-
günk. Virágos hasonlo élve, emberek.

Kit látunk szamúrel mely samax el
vesznek, reyyel virágoznak, majd tüz-
re veltetnek.

Sőt olyan mint árnyék, ez földön
életünk, mert samax el mulik minden
életfősejünk, ma kevélyen járunk, hol-
nap meg halbatunk.

Igen gyönyörködöl ember Gazdag-
ban, mint ha mind öröké, élne ez világra,
nem tudod mely orán vesnek koporsóba.

A te gyenge tested tudole mi lépen-
minden állatoknál utálatosb lépen, ki-
gyoknak beláknak elidelet lépen.

De igéri magadnak te bősze életeli,
és ne halogassad te meg terepület, mert mi-
kor nem várnád meg levele lekedet.

Ojjad igen magad testi bátorsággal.
mint az Christus tanit nehez tobzo-
elástol. el ne vonattassal ez csalárd vi-
táj tol.

Sok pel.

Sok példából néked meg lehet
tudni, de mikoron légyen idet nem tudod
azért sülség néked mindenkor vigyázni.

Igen sőt példában Christusis urunk
mondgya, hogy azáltal olyan minc lo-
ponak dolga, véletlen elmegyem más
nak romlására.

Rea goncvoik vajjonasari gards
jövése mikoron történi lopsanak alor
vigyazzanak hogy hárt ne vallyak.

Tulajdon ez látjuk az általnae
hogy szintén akkor jö el mikor nem
várnak, azért sülség hogy mindenek
vigyazzanak

Azt felölre napra bizony nem ve-
heted, melly orák holt, bizony el kell
menned, hárt vally, hogy ha nem tel-
ken készületed.

Hádyi békét ce azért ember levél;
Lé, nek ves véget idején minden büne,
idnek hogy viztan a bszad tel
kedet Istennel.

Die szerpsel Uram övölé menyélő

Jesus

Jesus Christus által az nagy dicsőség
s általunk orján legi segy seg. Amen

MAS

Nota ha gondolat elő ember
Sok rendbeli probák valnak rajtuk

ez dötben, kiben noha gyönjörköltünk mint
az halat a vízben, azt sem tudjuk hol aca-
dunk az halalos törben.

Tyünk rakva nyavallyakkal, és keserü-
ségel, kit nem tudunk mi szenvedni semmi
békességel, noha tudjuk hogy nincs rajtuk
semmi történetből.

Ez világnak tsalárd voltát ember meg
tekintsed, sokat iger meg nem adgya bizony
nyal el hildyed, azért, kerlek te magadot
ember el ne hildyed.

Pilda lehet arról nekünk sokadnak halat
la, Alexander ez világnak nagyob vesit birta,
életének job Korában tolle el marada.

Malhatatlan gardsága Chesus király,
nak volt, tsalárd világn ez embernek olly sokat
adott volt, de lám végre más embernek fok-
ságában meg holt.

Atillais

Atilla is ez világnak igen örül vala,
 sok nemzettség ez világon tölle veszté, vala,
 ömlenek első napján meg fulladott vala.
 Ne igerd hat remagadnak az holna,
 pi napot, csak halat adgy az Istennek
 hogy irted ez napot, Szent Jakabnak
 irásából ezt meg tanulhatod.

Uraságod iffiuságba téged meg
 ne escullyon, azt nem várja mindenkorosogy
 ember meg agyon. meg se gondold, hogy az sa
 lal téged könnyen fogjon.

Sok házasok iffiuságban egymásnak
 örülnek, hofzu napot ő magoknak sze.
 genyek igetnek, cherkepest könyörgéstől
 talam meg is sünek.

Parantsolat azankörben adatik Isten,
 töl ki hirtelen házasokat elválaszt egy,
 mástól, ki ohatna ilyen helyen magát
 siralomtól.

Az Anyákis gyermekeket fájdalom,
 mal szülük, ez világon vidyuzással Szege
 nyek nevelik, azt sem tudják ok Szege
 nyek mi végre nevelik.

Tudományok kiknek nintsen ha,
 mar meg györetnek, sókeppen ha ő
 magratyok sokáig györetnek, ez prou,
 babung

baban udy jaj datnak, mint egy hitetlenek
 nál, Isten ellen ilyen helyen te nem rugolod,
 nál, de söt inkább esendes szivel erred han
 lat adnál.

Az Szent Jobnak tin gyermeke egy na,
 pon meg hala, hiszede hogy mint jo Anya nem
 bankodott volna, ez probaban az Isten,
 nek fejet igyen hajta.

Istene volt ő vötte el adata az ő neve,
 mint akarta mind ugy legjen ki alhat ellene,
 te nekedis el szenvednek Szentin igy kellene.

Ne sirasuk pogany modra az mi halot,
 tinkot, Szent Pál mondja ne rútítsuk ezzel
 vállasinkot, engedtellyük haladással inkább
 Istenünket.

Vigasztal meg kéjes Isten az keserven
 seket, harts meg végig igaz hitben az te hives
 ietet, ha te elhaft Iram Isten ki segit
 lyen minket.

Szent Ur Isten seregeknek györetelen U
 ra, Szent belkedelel könyebits megne jussunk
 gonosra, de jussunk be Christus által az te
 örpagodban.

S M A S.

Szollit minket Christus Urunk, általa
 moronk Szabaditunk, bününkeket meg ven
 tesire vènet Affiat, gyermekeket, minden
 rendbeli népeket joranság követésere,
 Parantsolatja

Poronsalattya, tellyes járójaja.
 tere nekül való mellyek után min,
 ket követ, az Nemnyesés jutalom,
 halál után nyugodalom, boldogság és
 örök élet.

Ez földön mint felekedet, hiva-
 ket mint legeltet, kör példák ezek
 mi nekünk, Sziveinknek gondolatya,
 testünknek minden munkája, csak
 jóra szarmazot eölkünk.

Sokan ez árnyék világban, életüket
 nagy boldogon, kívánnyaik végbevitetni,
 de külvilág, az Istennek, bogj nem világim,
 bennük, tetszet erről így rendelni.

Nyughatatlan faradság, és sok válto-
 zások, bogj érdekeltek az hivatást, az Ur,
 Isten elvégerte, tanácsától elven,
 életre, Szigetessa ö testet.

Olly embernek állapotja, épületomol,
 ő állattya, példa legyen minden állat romol
 az föld

az földön, el hivat, arad az víz,
 meg elapad, tedát Szivem mit kívánhat.

Szép az ember mint az virág Sabere,
 ges mine asru ág, halat völgyében közel jár,
 mint mezőh az szép virág, így mutat, ez
 világ, örök ként mert Jézus jár el.

Tart ez világ az halálól, mint sokat lara,
 Remény Utól, de süle ség ennek meg lenni,
 késo' alor ameg térés, sok bűnöt töl üresül,
 elled ket volt ennek lenni.

Reményege nines életre Szive válik,
 az Jézusége, intorik rettegés, ket,
 séges minden dolgah, mert gonosz volt,
 ez világ, iradól nyavallyájában.

Az éte solot halálához, közel végso' ora,
 jához, felés retteg halálától, panasz kép,
 penfosaj kodik, kinnyah csak veszele,
 elik, nints s'ki mulaja boldogul.

Jóságok az gardagódd ékecségek,
 az ifjalmak, Semmit nem hársul
 halálh, ez villagnak minden pentze,
 arány, ezüst, drága kintse, el marad k.

ez világban,
 Nem használok it bölcseséggel, tu-
 dománnyal és képleggel, meg kell nyit-
 van ^{éni} kóstolnod azért kerlek lás dol-
 godhoz, Lesz jumi Christusodhoz ez
 világtól meg kell váltod.

Drágab kintjait nincs minékünn,
 mint ha az Christusol függünn, így lesz
 jól dolga Szívünknek, Istennünkkel
 Szent igéj. bölcs hatalmos nagy ere,
 je, leszen orvosság leskünknek,

Ocánként minden dolgaink, tisztu
 joran nyájosságinak helyet ne adjunk
 vétkeint. Istennék nagy cizréséget
 Szép pira engedelmec, műcsünn gond
 vilátlónsör.

Mindenk ha mi testünnk telnek
 kedve életünknek háris nem nyicná
 fülünkert azért Isten keresztel kel,
 hanyagot minket keresztel, hogy meg
 zardson minket benünket,
 It az keresztnek szulyága keresztet tart
 remény volna, de végetlen polkol kintya
 ot öröké csak jój leszen, nagy szin
 nar

nah veje nem leszen, mert a gonosz
 sagnak, Solgva.

Nelünk az éte sziveinek, Christus
 eljerteknek, kefi helyünk a Meny-
 országban, nincs olly ember si nyelvé-
 vel, ki mondhasza beszédevel, drága
 voltat Menyországna.

Ob felséges nagy Ur Isten, hatal-
 mos igéreteben, igaz vagy fogadásod
 ban, testünnkél ki válté leskünkert,
 Ved hozad könyörgésünket, Sz: Fiadok,
 a az Christusok. **MAS**

S Nota. Mit bízik ez világ, ő
 Szükség, keresztények mindennek
 élék erőt gondolkodni gyakron elmé,
 zék ember nem maradtat sokáig az
 testok, demeg kel rodsádm, min
 dennek a földben,

Igen nebez láccyuk erar, mi testünnk,
 nek, hogy el kell ötölle váltai az vélek,
 nek, és meg kell az balást kóstolni min
 dennek, melly hatal hatalm ember éle-
 tének,

De hogy te magadot készítd az sa-
 kálra, sok helyen az igaz int az vigy-
 zásra, sofgalmatoson mint készűly boy,
 vivásra, győzhetlen ellenléggel,
 valo hacczan.

Embernek imlatoz melly rövid életre,
 so-harmat gondold-meg ő gyönyörűsége
 és semmi véleljen minden ékessége, elmu-
 lando, dalog világnal öröme.

Romlando embernek látod természet-
 ti, bánat, keferűséggel talva, életi, so-
 le nyavallja ugjan meg é mérti, milont,
 so-harmatott az kétség el hűti.

Igen gyönyörködöl, ember gahdag ságy,
 Veted reménységed ez világi jóiban mint
 ha mind örökre élne ez világban, tudod
 holnap lebesz az sálal corráb.

Vicaggal az mezős latod emellysége,
 mig regdel az harmatot nedvesítenek,
 ahon kedveszel és sípen tündökölnek.

min

minden készűlyvel őbbizomnyal érevel,
 Salomonnal szebbek catus leant,
 mondgya; de meg sem maradhatna ég-
 cellapalban hirtelenar bevség okott,
 elhervasztgya, reggel szép virág volt,
 immár lott korová.

Fobászkodvair azért ember ved e,
 szebben, hogj igy vagjon dolgad néked,
 és elcedben, ha most ész kedved sze-
 rent, gyönyörűségben, es veig eske-
 tel az sálal töriben.

A ki maga felől azt valya hogj em-
 ber, az is hozá tegye, hogj nyomorult em-
 ber, sok keferűségre terentetet ember,
 es ifronyu sálalt koldoklando ember.

Tal bánat, fajdalom jóllacyul e
 tetünk, földön sok nyomorúság alá vet-
 tetünk, semmi nints az, mi meg nem
 esbetik, restünk mig lejen az föl-
 döri nekünk maradáskul.

Illik azért erről gjaldon gondolyod

nod, életednek cendic, magad h
 forgadnod, romlando életed melly rö
 vid jollatod, ugj készits, magadat, hogy
 majd megkell halnod.

Ez világon noha befűtöd vagyon
 betűlleted, vagyon gasdag ságod, és va
 gyonlok kintyed, vadnak lépés cubaid
 lépés ékes termeted mind ereket ember
 veszendőnek vellyed.

Betűlletetek nagy volt régi kivallyo
 nak, creje Samsónnak, kintye Salomon
 nak, Szépseg Hblolonnak, Satalma San
 donnak, etc az. halál ellen, semit nem
 hátrálnak

Az ki kintset árkar gjütteni ma
 ganak, Menyországot Valasha kintye
 hadajának, Sol legyen örösös rása, az
 Gyluik si örös életet ad az igapad
 Javaszrafel el minden feltelmes éle
 tet, gjűvöllegot, Sallag taraszt, kevellőget
 ifjmettel magadat erőtlenségeket készítsd
 adni

adni mindenlor lelkedet.

Im látod minemüi elenséged va,
 gjon, az halál ellened fegyverhez veva,
 gjon, mint az mordagy embert, nem üte
 clod sol vagyon, süntegy az halál. re,
 ael sol camadgjon.

Ne bízzál erődb, se ifjúságod ban,
 mert utánnad ballag olly nagy álnot,
 Sagh, Sol ingy ensem vélmed, cad ca
 mad utadban, meg szollit, kedveress
 nem lépen clolyodh.

Igen ne szer tudod ellenséget gjörni,
 az hitöl nem feltet és nem cudtal va,
 ni, készüleden talál, melly könnyü meg
 gjörni, olly könnyü tegedet halálnak
 be nyelni.

Kész ömire ellenséget tevéadra,
 mad ni, Valason megtalál veled meg,
 küfderi, ha aluvatalal, agjadh meg nyom
 ni, ha vésegen talál kész ö megfojtani.

Készülj azért ember tellyes életed h
 öltözöl ellenie erős fegyvered h, hit h
 remény

reménység, keveseyen életben az mig
távvul vagyon legjtes kérsület.

Ez mi meg holt Atyául fia col tanu-
lyand, leib az hatalmat, mi fenyegette,
tűnt, sogj boldogs mason tért az szec,
közülléul, ellenségünit ellen ia' sogj
mikefűlljűnt.

Látod az virnek naponként folja,
lát, és minden alacnak ill'en válo-
zást, ki egyli ez elmulit meg nem
fordulást, de látod y'annon másnak
tamadást.

Látod az emberis hasonlatoskép
pen változil erőldön, valo életben,
ki naponként ujul ő terméscik, de
lok napok utair tétetik az, földben.

Erős ellenséggel ügje az Embereket,
vagyon az halállal az mi életűnd,
kie sogj meggjörősfűnk az mi l'lenűnd,
kerjűl legitűget őszent fellejűnd.

Erőlle díszet néked és egyre seig, ki

latol

latol Mennyekb nagy Sacalmes fel,
leg, hit díszet mindenkor az Mennyei szent,
leg hit val mind örölle igaz keresztényleg.

PSALMUS XC

Sola nos, o Jova Liberasi, Agnos
dolores cum mali praeabant, cum valle
montes antequam fiebant, Orbem prius
quam, cum solo creasti: orru fuisti tu.

Deus Carens, Avo Jrenni vivis o manens.
L'etso genus mortale, dedicasti, Hinc om-
nibus, Scat terminus migrandi, Et poteros
ruclum, jubet renasci, Sic nulle te coram
putantur anni. Taquam dies bester na-
quz fuit, Aut exubantis nox veluc fugit.

Seratos quasi ripam expis stuentem, Et
Somnio ceddis pares fugati, Quid morte vix
servatur incenaci, Ut mane flos, seabam gerens
virentem, A facelangvet vesperi cadens, In
morce marcet Sic homo valeus.

Siper cum nos corripis puerum, Iuba
mur, Fracti cicor perimus, Icarud
portare nam gorem, Qua plebis error
nefas

nefas, nequimus, Vultu tuo pec-
 cata respicis, occulta tu delicta de te-
 gis: Ardore praetud flammam inia-
 cis, Vitae dies labuntur in gementis,
 Gen fabula commissa verbiventis, Atrase
 nostra tota vanitatis, Annos decem vix se,
 pries addit, octo supremo lustra bis capit,

Tanti voluptas temporis reperca,
 Apparuit si forte gloriosa, luctu mala-
 rum transiit - referta, Umbra modo va-
 nescit, et dolosa vindicta ceteris quem
 hactenus, Alabe cantus surgat ut sua?

Nos o pater considerare vicia, si nem
 propinquum labilis doceta, et sobrius
 prudentiam moneto, Dulci salutis
 gratia petit & Conuersus afflictos diu-
 leua, Servos fideles atq; libera?

Te mane fac clemencia repleti, Ut
 praedicantes corde gestimus, finem ma-
 lor, te parante laci, post dura tandem
 fata gaudeamus, De pone bilem quid
 nimis diu, Non aspero castigat impe-
 tu. **Servis tuis ostende gela dextera**

Et

Et posteris tuas laudes eorum, Vul-
 tum benignos huc pater reflecte et tu-
 men indulgentia decorum, Successus
 nostrum favens opus, Absolve directum
 salubribus. **MAS**

PSALMUS XC

Te benned birtunk eleitöl fogva. U-
 ram, te ged cartottunk hajle kunknal, mi-
 kor meg semmi segyek nem voltanal, hogy
 meg sem Egs. sem föld nem volt formal va-
 te voltal este vagj eros ilker, este meg ma-
 radsz minden uddelen.

Az emberek meg sagjod salru, es er-
 monclod az ember nemzetnek, mert er-
 ostentio ~~elottem~~ Sagjitek pora lu-
 porbol lottekek, mert erer estendo eloted.
 amyi, mint a regnap nal elmulija, es
 egy ejnek rovid vigazija.

Ki mulni sagjod okat olly birtelen
 mint az alom melly elmulit, az otal mi-
 selt az ember felserken almabol, es mul-
 as zot. Jevetse az meroh az melly sagj-
 samas sagjalel elbitvad, reggel vireg

virágozik este meg szárad
 Midőn Uram ~~ve~~ Saragodob
 vesz minket, ottan meg salusunk fo-
 le, el esünk az tekem ely Saragodtol
 cecegünk, hogy ha meg tekinod
 nagy bünyinket tükös vékinket, ha-
 elo hozod, es Gined eloben állarod,

Haragod miat napja életünknek,
 menten el mulik olly, hitrelességgel,
 mint az mondod Boe, el ragadgya az síd
 az mi napink, kiket nekünk tisztevel,
 mint egy, herven, esrendgi üdö, hogy
 ha több, tehát nyolgyvan esztendő,

Es ha kedves volis valamenyny-
 re, de többre vole munka es fájdalom.
 el kél életünknek, minden ékessége, el
 mulik mint az árnyék, es az az alom
 de ki emi az te hatalmოდ? esaki az, az
 ki fele hatalmოდou?

Tanics meg azert minket kegyelm-
 sen, hogy rövid voliat életünknek,
 érhük, es ékességgel marunkon visel-
 jük.

jük, Oh Ur Isten fordulj hozzánk
 ismellen, míg haragod hogy életünk
 nyomorozni, könnyörülly máraz teholzaidon.

Göls be, minket vezgel nagy igaz-
 madat, hogy jo kedvel viryüv vézhez
 életünkét ne telhessünk szorral
 marossággal, vizasztal minket es az
 könnyel sézet es haragodat fordits.
 del völlünk, melyet vez oltásgörög tarunk.

Szolzaidon látásad dolzaidot ditjes-
 séredet ~~szé~~ fiaim, ad életünk fel-
 lézes hatalmadat mi kezves Uram
 oh igazalmas In minden szorunkot
 bírjad, forzassad hered minkait i-
 zarzassad.

MAS

Lex Eja. 07 Az örök életnek
 Tulgyuk Uram Isten hogy mind meg kell
 halunk, de hiszük hogy az örök életre ismét
 mind fel-támadunk, mért te vagy életünk te
 benned halunk, te vagy fel-támadásunk,

Soha sem látta nem látta, jül-is nem hallotta,
 Emberek

Embereknek híve gondolattya, azt meg sem
gondolhattya, mely nagy dicsőséget. az Ur.
Isten heriet az öten Heretöknek

El törli az Isten könyv-hullata sinkat, és
el ravortattya mi röllünk mi keserűséginket,
mert bánat nem lépén, fájdalom sem lépén.
Isak nagy dicsőség lépén.

Helyet Uralkodik az Isten Ur Isten,
az ő áldott dicső bent fiátal, az mi urak
Christussal, ki minket vigasztal az ő:
Lelkével, mind örökkön örökké,

U M A S.

URam engem nagy büszkületben, ne fejej
és ne vezj baragódban, eröm felet buz,
go búdban, ne büntes igazságodban meet sa
büntöm veved a foneban, meg nyom engem sok
eret pont bar. Sogj gjallo vagjok valoban,
food usz soram jo valodob.

At er ges nyilaid én szivemet, jaxjalk
s el hatottak ve semet, el apasztottak ve-

Véremet tsonrombol ki itták velömet, veß=
böel miat sem az kezemet, nem bírom sem
nehéz fejemet sullyos kezed-is Lelkemet,
el yodhattya életemet,

Tegemben nimsen semmi épség, el hagyot
védén az egéség, Lelkemböt is az vékesség,
ment s meg fojt az beregseg abrazatomat=
is az képseg, el haclra és minden ékesség,
renegiet bibéli kétség vagyón hatra tsak
remetseg

Mert az bünnel, méroc el-harott, fejem
felete haladot, relljessege el borittot,
gyenge restem meg rostadot, dohos seb,
rártam elaradot, háram meg görbült meg hat=
galdot, elő hoztak kopor somat, el szattatom
mag amot.

Segeny vagjok és meg nyomtule meet
minden te te mem el tudule minden lép.
vérségem meg rutule emberek körül ki
borult, büntömet vöm fájdalom borule, si
vem fel szök s nagy búcafordule, semem
töl köm vem si fordule, minden jömbvagyak
meg áult.

Testemben olly nagy fájdalom jár, mely
lebejer folyo mely vii az, mely rep. ragat mit.
éles öv, el lepet a fülkka nyosár, fovo sáom,
olly mint a sev. gyae, békolg. bde. Sajjam mint,
a zor tei alene s nem ledet imae j. aj. Istenem
35 hatru

Kalnak meg bór.

Szemeim bé somah jofocak meg
 Szabadnak semmi nem lédolal fára
 cím nem vigasztalnak, vokrásain, tavol
 alnak, az két perig gonosz leivannak
 azok isak borsit s. mérgét szolnak, melly
 véteel lennem né midnek, mint az két
 Szolmi nem tudnak.

Azert Uram hozam közelet, engemet
 tölted elne rásit, két nagy fajd almin meg ta
 gits, kérelek, Uram hogj meg cipeit, győzele
 memtöl s ogj meg szabadits, haragod hozzam
 kedvelly, vites, a Szamárdra el kérsit s. sz.
 ve met hozad gyujts, is lirs.

Mert hogj sa vetke és bünt tézek, el
 lenyegemnek iszujja tézek, bálábol sa si bít
 tézek, töltöt és szidalmot vétek, azere in,
 Szab az faj sívemenek sa szujja tézek ellen
 Szegemnek, de sa ütötök I Benemnek harag,
 jat hönnyes fejemnek.

Uram Isten ne sagj el engem, nérdnyj
 met is szegény lelkemet, bitjad s. igazságos
 venyem, belzonts veam segilly en kem, ne alj
 mese töllem Ist enem, Szany meg vége edes
 verélem, ne késsél én segédemem, lies jó el
 id vessegem.

MAS

U

UR Isten en üdvösségem, eжел nap-
 pal kialtok, hozzád, Könyörgésemet meg?
 halgassád, és tekints meg nagy' inségem,
 kedvesen hajts hozzam, jütedet Erts meg
 én' esedezésemet.

Az én testem nyavallyakkal teljessé-
 get el ártat s. el tölt mint az ki már az,
 Sziban kébült, és az veremben alá száll,
 Vaquok ahaz szinte hasonló, az kinek
 már késs az koporsó.

Meg fosztratum életeréről, mint az ki-
 ker agyon verenek kik arhalonak közt
 hevernek, kikről már nem emlékezel, kik
 eltemetvön fekülnek és te kerelből
 ki estek.

Az koporsóban töl engem, bé verél az,
 Serét mély ségben, holoz haragod nyom ké-
 ményen, el borítád pedém fejem, nagy
 arvizednek hobjaival kik ram rohannak
 nagy zugsással.

Engem re meg utáltatál, és töllem én és
 merőimet messze vöd el hadak engemet.

és az sellyle

és az, kellyék tarisztal, solot ke.
meny foglyok vagyok. kiből ki nem
szab adalhatok.

El keseredtek szemem. Sajda
lom miat elbagjadtak, napom kelet
Uram teged szilak, szorad terjeszted, ke-
zeim, hallottaknak, teje szudatokat, ne-
kik mutastak nagy dolgokat.

De fel camogde az salott fogj
szuda tevelid hirdesse, es az koporsó.
ban vagyoni, ki emlitse jovolcodat,
es igazsagodat, az sziban, kidijeser me-
veszedelmében.

A szecet ben ki ismerné a te szuda-
telemenyedet, az sol el felelek tegedet
igazsagod ki ceteré, de szilak szorad
u voltok, mind örökre ^{ne} szilak kömjögök

Uram mért veszt el engem, mért
rejtet el szememet. Szegény vagyok eróm
el veszett, jaj melly igen gjöröttetem,
ez én régi nagy inségemben, ellötred
Vagyok rettegésben.

Nagy szaragod szamborult, nagy
rettegés engem könyűlt volt, és talj.
jes

jes séggel elmeritet, mint az ár víz rei-
dem tudult, Sanyagat engem minden do-
log, vala mely én könyűlt volt fogj.

Terjesztet szavul én tölten, min-
den y méreő bávacimat, akán mint szijom.
vokorimat, tinszen semmi siv emberem.
regi carlain az inség, szonyodnak jó-
ni elömben.

Is ur szien tekeres veam szegily.
meg engem edes szeyam, szilak meg szivü
szönyöl orozam, legj meg szamozobaszom,
vedol voltam baleros nyavalyom, szegj e.
rökke alkjon telhiszam.

U R N A S

U R N A S irgalmas nekünk az te,
irgalmasságod szent, mosd és törödel el
bününket, mellyet bününk bizünk szeren,
hogy te ellened vétkezünk, bannjuk
és keserü minékünk; méltán minket
meg szilherf, azért te igaz In lehetf

Mi az bünben fogottatunk, bünben
szijánkrol szarmaztunk, te csak szerefs
igazsagot

igazságot, és igaz irgalmaságot, Híms meg
 bent Fiad vérevel; bónal ferérb lé szünk
 eleted vigh lében Lelkünk rebened,
 teremink meg vidulnak töled,

Ne nezd Uram bűneinket, töröld. el min-
 den vétkeinket; teremts bennünk tisztá
 szívét, és adgy mi nekünk bent Lelker
 ne vess el minket előled, és ne vedd el
 tölleink bent Lelkied; adgy mi nekünk
 igaz hitet és jóra vezérő bent Lelker

Mialtalunk sok emberek, az te utadra ré-
 vülnek, kik ő bűnöket el hadgyák és életet
 meg jobbityák; szabadíts meg uram minket,
 vedd el tollunk itéletedet odgyad meg az
 mi mi nyelvünk et, hogy magasztalhafunk
 tégedet

Aldozatom rennek, néked, ha kedves ve-
 na te előtted, de csak kívánod mi töllünk hogy
 légyen töredelmes szívünk Tekints Ur Jn Lel-
 künkre, és régy kégyelmesen ő velle; régy jól
 az te Egyházad dal, ki réged szolgál igaz szeggal,

MAS,

Lora: Szűksek keze nyerd:
 R Isten eléd talmad ige veed mi ne
 künk, Sogj gond viselésed, alac carrod tel.
 künk Sogj legeltetj minket, meg bogadoc
 vetkünk, Inere bölgsen az földtől te por.
 mal ad teszünk.

De lásd Uram minket melly sok nya.
 valy a baat, mellyb régtől fogva irgal
 mad meg nem szanc, véánk sok nyavally,
 jánk újab nyavalyt vant, sokara köziül.
 künk az salcál földet bört.

Te minket előre lennened a hegyek.
 minket előre Szerzetének, az völgyek.
 imár valál Sogj fel állának, az egok, és
 azok tol külön folyának a vizek.

Mind örölkös első öböké meg ma
 rász, minket pengig edgykü Balac le.
 arasz, bü, baat, és venség, miac elvünk.
 nem bafsz, sok nyavallyal után, Baros kopoz
 sot adsz.

Bár szintén erer eszterdöt elvöltenek,
 bár abban kedvünkce nagy öröm ben elvünk
 de azal bo dogoké saba mi nem lennénk, mere

egy szer uajan az föld gjom val mennok.
 De imc oly rövid mint egy nap, mely
 den egy nyavalljank mas nyavalljant
 kap. nagy véletlenül az halál az föld
 hoz esap, minden szentekig fak.
 o lly mint egy cegnap.

Mint az atar virafto felelemmel
 szunnyad, igy az mi életünk reccgésel.
 fonyad, mit elhettünk az is reccpet.
 hogy el vonnyad, és rövid életünk le bu.
 val leörnyül f onnyad.

Ha sonlok vagyunk a gjors viz
 foljafaboz, annak igen hamar el mi.
 lo hobjaboz, vagy a szunnyodozo ember
 nek almasoz, a vagy az atommadju.
 to arnyekaboz.

Bizony nem küllömbek vagyunk
 mint az virag, melly mibelet tojabol
 az nap alatt lei sag, vagy a sarlo le
 metsz vagy a fereg le vag, holval va
 gjori s este keimentzen sag.

Igy emest meg minket tüze su
 rag od nat, igy egec meg langja nagy
 buszafod nak, nem viselhetjük el kuz
 jat haragod nak, nagy voltad ondisz
 meg boszu allafod nat.

Deja

De jaj minden vétünké igy
 gomoban kötted, álnok büneinket te.
 clóred vőted, eitkos vétünké szemed.
 eleiben, tőtted, és sörnyü haragod nya.
 kunkban önédted.

Ez oke hogy rövid életünk veszen.
 Vész mindenre halálunk vala bulja
 ránk kész, bününk solgja sörnyü sa.
 lálunk szecot vész, mert kegyelmes.
 szemmel Uram réarck nem nek.

Olly rövid szentünk mint egy szo
 ki mond az adigel mulatunk meg egy szonk.
 után jö mas, setven szentünk az
 halálver met as, melly köcül baltatit

Ha nyolsevan szentöt élünk, sokat
 élünk, ur isten edenis de mēlly lokat,
 felünk, bú, barac, fajdalom, lo tenyavalya.
 velünk, egy szer ezek után hamar föld h;
 keünk.

Im mégis lenki nines, az lei harad tet.
 Jen, az lei haragod hoz keönyör gészet
 Jen, esederesedben es kegyelmedben jet.
 Jen, vagy bent életivel engedtet.

ni mēz en.

Legy

60.

egyszer ugyan az föld gjom val mennok.
 De ime ^{Élesűt} olly rövid mint egy nap, mely
 den egy nyavalljank más nyavalljank
 kap. nagy véletlenül az halál az föld
 hoz esap, minden esztendőigig csak
 olly mint egy regnap.

Mint az atár vitasra felelemmel
 szunnyad, igy az mi életünk veresége.
 fonyad, mit elhettünk az is cseszet.
 hogy el vonnyad, és rövid életünk bu-
 val szörnyű fonyad.

Ha sonlok vagjunk a gyors víz
 folyásához, annal igen hamar el mi-
 lo hozzához, vagy a szunnyodó ember
 nek álmához, a vagy az atommal ju-
 to árnyékához.

Bizonny nem kültömbek vagyunk
 mint az virág, melly miből tojásból
 az nap által lei háj, vagy a Sario le-
 metse, vagy a feregete rag, holval va-
 gyon is este kementre háj.

De emest meg mindet tüze su-
 rágnak, igy égve meg langja nagy
 buzáfnak, nem veseltetted el lu-
 jat Saragodnak, nagy voltad onsid
 meg bafu állafodnak.

Dejt

De jaj minden vétünké igy
 somodon kötted, álnok büneinket to.
 clotted vöved, titkos vétünké szemed
 eleiben, kötted, és szörnyű boragod nya-
 kunkban önérted.

Ez oka hogy rövid életünk veszen.
 Vész mindenre halálunk vala sul ja-
 ránk kész, büntünk Solgja szörnyű sa-
 lálunk esztot vész, mert kegyelmes.
 Szemmel Urain véartk nem neff.

Olly rövid esztendőnk mint egy szo-
 ki mondás, adig el mulunk meg egy szonk,
 után jö más, Seeven esztendőnk háj
 halálvermet áfs, melly köcül hallat
 keser ves jaj gátos.

Ha nyolcszvan esztendöt élünk, Solkat
 élünk, Ur Istén ebenis de melly Lokat.
 felünk, bú, bánat, fájdalom, Lokenyavalya
 velünk, egyszer ezek után hamar földh
 kelünk.

Im mégis lenkinines, az lei borad te.
 Jen, az lei Saragodhoz leonyörgéssel er,
 Jen, esederesedben es kegyelmedben jen,
 Jen, vagy bent életivel engedtel.

ni méréjen.

Legj

Legyen kegyelmes Uram bocsásd meg
Sok vétünk oktat minket Sogj Szent ne-
ved jellel leünk fordulj szánk is leg
irgalmas mi nekünk ez néj nek engert
meg és jeler el vétünk

Irgalmaslagodnak köntösd adde
ánk. Sogj jó volcod nar ör vanderzünk
Szent Ányánk nyul örömmel és jó vigla
vel szánk, melly sok vesztet érünk
örös meg annyi jóc ránk

Had essék meg rajtunk, Solgaidon
kedvel, sod dit szerjék az mimaradéink
neved, os uristen essék meg rajtunk
Szent szived, alj meg minket, leirt
legyen áldot neved.

PSALMUS XXXVIII

Ad notam Urden legj mire.

URam engem busultodban, ne fejj
és ne verj burgo nagy budban, büntem-
ért igazságodban, ne büstres baragodban
Mert es nyilaid szívemet, jászák s
ki apafrottal véremer vesztet miar
sem az kezémet, nem bírom sem fejemet
Sullyos kezéd rajtam tartod, elalált
bereg testem

bereg testemet sustod badgyad lelkem nagy
Kinnal fojtod, Kinnom Kinnal ujjatod

Nincs testemben egéssegem, lelkem-
bennis nintsen vékéségem, lassan lassan
az én épségem, majdnind elfogy képségem

Bűneimben ~~...~~ idők, sim,
tellyeséggel majd elpeyülök, Sullyos rert hem
alag ledőlök, az halálhoz képuőök

Sehem meg gyogyult ugy tettret, és imé
bele jene esen, azol minden ragom el
veszen, testemben eltenyészret

Szegény vagyok és nyomorult, ram
bűnömért sok fájdalom borult, melly
miatt az bélem be borult szívem nagy
bura fordult

Testemben nagy fájdalom jár, mely
tép és kagyat mint az éles akk, forrd-
sagom oly mint az hev nyárjaj inkább
meg halnak bár,

Nincs testemben semmi épség, gyot
relmemben rettegtet az képségem meg

115.
emészt az bekéccelenység mert ször-
nyű a betegség,

Buzult Szivemből ordítottam
Szánjra Senkire sem indítottam,
nem benned Szívem mordított, apere
szórád kiáltok.

Uram hogy engem megtagad, azt
leivánom Uram hogy megtagad,
gyötrelmemből hogy meg szabadíts,
Uram. Uram meg győztes,

Mert Szivemből meg sült az víz,
el-szabad szorot bennem minden ér,
Sullyos kezed nyomorgat és vér im
az szálal nyitál nyillal é.

Homály fogta beszememet, nár,
és en a ki el töröllye könyvemec, bárá,
im nem csúrl kedvemec, el hatta,
nake engemet

Rokonyáim ravul áltiak, és faj dal,
mimbennem vigasztalnak, az keit pedig
gongyze kévannak, bősze és mégec szólnak.

De en

116
De en mine Liket nem hallot, nem nyi-
rom meg, Samot és nem szollot, én bűnös,
nake, Senkire nem vallot, én senkit,
nem karomlot.

Uram csak betted remélek, téged
hogy engem meg halgas, kérlek, ne engedj,
hogy elfelejselek, ez ucán. r. ne felejt-
jelek.

Mert ha bűnt és véteket tévelek ellen,
Ségimrelek képz szűj a lételek, meg ülös vir
ha mi bűnt tévelek, cölloz szidalmat vételek.

Leginkább ez faj Szivemnek, szűj a
lételek ellenségemnek ha szenvedem meg
tefelemnek, le erie könnyes fejemnek.

Az te ostorod szenvedni képz vagjok, Uram,
Isten viselni mert ha bűnöm meg fogom bán,
ni, mingjare megkerdesz szánni.

Az én ellenfélim pedig bostonnal bűnöt,
mert mindyocig, ha szencül élnék, mine
éltig, még is szólnak szálalig.

Uram ne had elfejemet, bírtad is igaz,
gyásad élt emet, te kéntes réam fogjálly en,
gemet ad meg életségemet.

Amo

Szent Dávid beteg ájáj. igj
 esedezel nyavallásjáj. az minc.
 38. írad Psalmus 6. meg írta
 Solcaarab

PSALMUS VI

URam te nagy haragod ki
 iniat vagjok budy, engemet ne fedgy,
 meg. Es haragod nak tűz é szünnyék
 meg sebessége, kibz ne büntes meg.
 2. Ne kem Uram legy irgalmas, mert
 vagjok nagy sajdalmas ne sajj U.
 ram kerlek, Gyogfics meg sevelmimet
 Elrettent tetemimem, Ujgy meg hozj
 ellyék.

3. Belkem igen habordik, inségim
 ben bankodik, Kesergetk szivemben, U.
 ram mediu hadz engem, Ekkepzen.
 véskékednem, E nagy gjövélembz.

4. Térj Uram kedjesen hozzám, mert
 jaj el. fogyat hozzám, te nagy irgalmas,
 bol, Szany meg nyavajajimbz, és ne sajj
 kínaimbz. Mentis meg az sálalcol.

5. Mert ha minnyajon meg sálal, Ez
 világ bol ki malunk? mint emlékezted,
 Sen

Sendinél az sálalbz, Fekvén az kopor,
 Soban, ki dicsérné cöggedet.

6. Elzavad tam banácimb, egész éjjel
 Sirtombz. köny sulatásim al Ned.
 vesittem ájajamat, Eszacom nyoszeja
 mat, Sívü Sivalmimmal.

7. En sok boszuságim miat, Sz én or.
 tizam elbédvada, Sz mem somalyosult;
 Eze szerit ellenégim, Vigadnak gyü.
 lölöim, kin szivem el busult.

8. Azert cöltem elmeny nyetel, Eit go.
 noszlagz eltel, tavozzatok innen
 Meert az U kiálca som meg halgat,
 sa, Sziasom és be von kedvében
 9. Könyözésem meg salyattya sz
 U isel fogadgya, enimad sájamot
 és a mit tölle kerlek, minden jolt
 meg nyeret. Ujgy leiváitnya jomat.

10. Azert minden ellenégim igen
 haborgatom, Dironkodgjatról el!
 Már mind hátracözjétek, és meg
 Szegjenülherel, nagy s irretenséggel.

MAS

Luc: 2. Nunc dimittis servum.

Arum botfászad elszolgádat
békével, Sz: igéreted szerint mert
te id veziced én szemem előtt,
nékem nyilván meg jelent.

Ki it világos jennyű Poga,
nyok nals küldél kinek fenyege,
gével, nyilván kijelenték, az Sz:
Izraélnek, nagy dicsősége Szély el.

PSALMUS XL.

Var van vártama fellegetes V
lat, és imé hozam fordula kegyelmessen
meg halgata, Es meg mutatá rajtam
jo voltát, Ki von a melly veremből
Es a sáros fercéből, és én labaimat,
Széjs egjenes köre, Eljellej sezte.
te. Vezér vén utamat, éneket, Iste.
En Szajamb, ada új éneket, Iste.
nünk dicsőretire, Hogy a hit halgat,
nak evre, Hídgyék és jellek, ő Iste.
neket. Boldog a ki az Urly bizik Sz:
már

mét el hájován, A kevély népekül kib-
nek minden dolgok, Ha az ug lóca saj-
lok, Töllök cavul kevély.

3 **G**uda cételidnek sok ő Száma,
En nagy bölts gondolacudnak, Koránt vu,
lojo volcod nat, Sokságát, Senki meg nem mond,
hacgya, Ha elkezdem Számlálni, Nem cu,
dom ki mondani, Mert te nem ki van cad,
Hok a lelafatod, De hogy jogadgjál sóa,
Fülemet meg sustad.

4 **A**z égő alázat nints kedvedy, A
bünet valóf sem kellök, Akor mond om:
Im eljöröt, Holam irar van, a törvény.
Könyvben, Hogy alarataid tegyem, En.
Kegyelmes Istenem A te törvényedben,
gyönyörödül lettem, Es örvend ez szívem,
A te szent igedben.

5 **N**agyi sok nepek gyülekezéte

J. G. J.

Igazságod éi hirdetem, Meg nem tartoz,
tácam nyeltem; Joltudod, hogy én minden
üdöben, Joltudod magasztaltam, Soba
elnem halgattam, Te idveségeletti; Hü
Seggel hirdetem, Mindennek beszéltem, Nagy
kegyességedet.

6 **U**ram cöllem ingalmosságodat, Ne voná
meg, tartás, meg kegyesen, Igasságod meg
örözem: Szantalan gonosz ram aradoa, Söt
nyavallya könnyül vót, Ream sok insig.
jött, Kib nek nítfer Szama, Mint Sajam Sz
lának, Kib fejemen vadt, Szivem el badja.

7 **K**önyörülly rajtam kegyes Istenem,
Sies jöj Segedelmenre, Es juttas nagy
Szegjenségre, H kib Salálra beresit kel.
léem, Szornyen sátva cözjenel, Kib Saro-
mon örülnek, Es Eik insigemen, Uz nek
nevetléget, Kialtal, veh ves vet.

Jütalmos deq legjen
Hogy te benned mind örvendezek,
H kib tytelnek tegedet, Szererit id ves
Segedet, Mondvan: Dik sóség legjen Isten
No sa en Szegeny vagyol, esen szül legim nagyol,
De

De ram gondot vifet, az Ur, en meg
tartom, jövel Szabadítottam. Ue Istenre
képsel. **MAS**

Ex. Math di Philadepsi Gradco

Orat ione Sumpu.

Media vita in morte sumus, Quem
quidrimus ad juorem; nisi ce Domine, qui
pro peccatis nostris jusse irasceris, San-
ctel Deus Sancte fortis, Sancte et miseri-
cors Sedvator, amara morti ne tradas nos,
Amen. **AZONMA** gyarid

Az mi életünk nek közepere, az Sza-
laltol könnyül vétettünk, Kib mi keves,
Sünk, Segedelműl, Kib minket igazságh,
yoni, csak tegedet Uram, Kib mi büne.
inkert, igazán most mi véánk meg bavaque,
tal; Szent áldot Ue Isten, Szere erős Ue,
Isten, Szere idveziető ingalmas Vvunk,
oh örök Isten: de ne badgy minket büne,
inkert, gonoszulelv eszünk, de mit hata,
lunknal Dejen legj minélünk, nagy Sege-
delmünk; ingalmaz minélünk.

Amen

Told a

TOLDALEK

Nota: Emlékezzük mi:

Kereszténynek kell lenni Krisztusban biz-
tok, hinni kell hogy bűnűt meg sal-
tok; jövőben ismét feltámadtok, is-
zen fia Szavát hogy haljatos.

E világunk el-kel végeztetni;
Az Krisztusnak ismét el-kel jöni; Elő-
zet és boldakot, icélmi, Mieleneke,
túl. Szarnac akar vönni.

Jövele lézen dicsőségben, sz: An-
gjalok vele egyetemben; Ő kirallyi je-
leges székiben, igaz lézen icelce cédob.

Nagy kegyelmes lézen az hívek-
hez, leik halgatomal ő sz: beszédében
Rettegetes az hitetlenekhez, hit-
biztának hamis érdemében.

Gzép beszédet meg állja sivelet,
Menny országból részesítet ölt, meg at-
korra az hitetleneket, özőlűzve
Vettedi mind ölt.

Legyen az életfelelem bennetek, st

Christusban legyen nagy hitetek, Leya-
tá szeretők legyetek, Teletre jölet-ke,
szülgetek.

Közel vagyon iceleneke napja; Bizonta,
Mieleneke örája, Senki annak idejét nem tud,
sz: Azért minden ő magát meg öjja.

Int fejenként Christus hogy vigyázzunk,
sz: Szenthez gyakron fobázkodjunk, le,
sz: Teletre hogy ne találásunk, De nagy biz-
nyást mi elő állásunk.

Senki hívet a fajtalanfággal, sz: Meg ne
nebesítet dobodásunk, Reszeg léggel nagy
lak zaballással, Tem eleneke Szorga mos
sondeyavul.

Foglyunk magunkot józanfággal, Mely-
teklétet séggy, Vigyázzunk, Uj iceleneke an-
nac lánfággal, igaz hitnek boldog vallásunk.

Igaz hitben azért meg maradjunk,
sz: Christusról biz vast vallást tegyünk,
hogy ő cölle szent áldamást vegyünk,
sz: Örök boldogságot cölle nyerjünk.

MAS

Nota: Jesus Christus

Flora

Jesus Christus Istenia...
Unked ki vagy Birtaja, Ervilagnak...
tartója, Hívekenek legy oltalma.

Ohajtással mi könnyökünk, kegyelmes
kedvez járulnak, Segítségét róléd várunk
Az halálban legy oltalmunk.

Hőse könnyű halálodért, keresztes
köté kint vállalod ért, Draga véred kint
látsáért, Ne vess, el róléd ezek kérd.

Nyavalyával mi életünk, valva vagy
mindent ölverünk, Elöttünk forog halálunk
ki ellen legy birtalmunk.

Idetesen ez ellen orvosag, Teküvünk
led vigasztal, Vágyon csak nagy nyomaszt
Lágy Szívünkben te legy birtóság.

Ez életnek anyjakabul, Mielor ti
lunk évilágban, A kor fogad valad
Mellünk legy memorságban.

Semmi nemű keférdésünk, Nelegy
sikerfegyben esztünk, Ördögellen birtal
munk, Te legy minden, oltalmunk.

Sies Uram segítségre, Hégj engordad

Sigmondus Andras

a mi lelkünkre, Tekints Christus ke.
resztire, Ne hadgy öröög gjötrelmire,

Jo valodot meg ne vonnyad, Szent lel.
kedet vezérül adgyad, Szívünkét vi.
gasztalgyad, örök élettel birtassad,

Diadalmunk ördög ellen, Szoszollonk
legy mindenek ellen, Högj ne jussunk leki.
Förtetgy tarts meg végül igaz hieben.

Ezt mivelünk elhiceessed, mi szívünk,
ben, el peszt ellyed; hogj mi or lelkünél ki.
mulik, mindgyart ce hozad vigetül.

Romlaja mi or estünk, vége.
közéget életünknek, nincs birtalója,
Szívünknek, legy oltalma biveidnek.

Inak mi oron meg nyúlud; izek erék
meg szabadornál; alunk kapczái ropog
nak; es fogainál es foragnál,

Vérünk bennünk meg atyruil; észre.
gkesség mesze ravorzil; A lélek igen bus.
kodik, S: ördög ellen rüspalodil.

Sies adoz segítségre, fajdal mindnak,

hany

St. Gregorius **ELMIS**

Trónnyes ségőre; Lelkünk et örök élet,
ne. Szeret Agyadnal vigjed. Amerz

ELVIS VEGE

Gre. Scription St. Leo Ne

Gregorius Gregorium Janosi Hno

ANO 1768 Dulcius est melle

Carnem Gustasse L. Az Jsten az mi remény

Vertical text on the left margin: *... in cellam qu...*

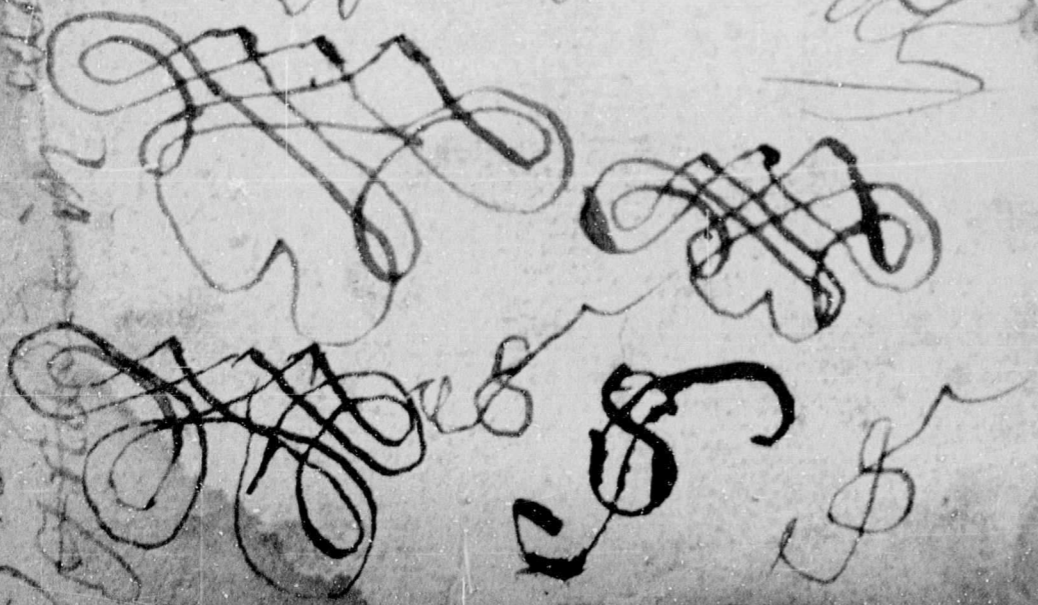
VEGE
MUTAZO Tábla.

Az ősi üdvösségés ki mulást,	1
Az Istennek jó voltáról emlé:	3
Az örök élet mi legyen Jesua	5
Az Urzistennek jó alacattyal	7
Az mi életünknek közepete,	12
Az én B... ..	1
Bizoncalan voltak világ alla,	9
Bűnnek az ő tolgja a halál,	13
Chrius. nál hű keresztényi ill.	16
Quemundus militat sub vana;	18
Dixi vias custodiam meam.	36
Desiderari cordis intimo. Suspi.	38
Ember emlékezéssel az somoru.	21
Emlékezéssel mi keresztény.	23
Emlékezéssel ember neked	25
Ember emlékezéssel uszo napja.	28
Elemtet végző napját.	31

Gr. Gaudes **ELVIS**
Könnyeségére; S elküntet örök élet,
re. Szere Szadnal vigjed. Amerz

ELVIS VÉGE

Gr. Scriptione St. Loe Me
Gyori 17
um Gregorium Janosi Anno
Anno 1768 Dulcius est melle
Carnem gustasse L.
Az Isten az mi reménye

VÉGE

MUTASÓ Tábla.

Az Istennek jó voltáról emlé:	3.
Az örök élet mi legyen Jესus	5.
Az Ur Istennek jó alacattából	7.
Az mi életünknek közepette	122.
Az én B... ..	1.
Bizontalan voltak világ alla	9.
Bűnök az ö' solója a' salal	13.
Christus. nál hű keresztényei illik	16.
Cur mundus militacibus vana	18.
Dixi vias Custodiam meam	36.
Desideravi cordis intimo. Suspi	38.
Ember emlékezéssel az szomorú	26.
Emlékezéssel mi keresztényen	27.
Emlékezéssel ember nek	28.
Ember emlékezéssel utolsó napján	29.
Életemnek végű napját	31.

... ..

M U 3 A T O.

H adgjátok belüü keresztényének 21
 Ha gondolat élő ember te álla: 22
 Halando emberek kil most. 28
 Haragodnal nagy voltaly. 39
 Halgass meg Uram kevésem. 53
 Jam mēsta quifce quāvela. 58
 Jer cemešül el a testet kiról. 89
 Jer tēgjūh el a testeket. 61
 Jesus Christus Istennel szent. 62
 Jesus Christus Isten Fia. 128
 Keresztényének kil Christy. 123

M
 Magamb el végezemēs mon: 63
 Már el megjek az örömben. 65
 Meg szabadultam már en az. 68
 Mit bizil ez világ ő alud. 69
 Media-vita in morte sumus. 122
 O te meg halando emberi nos: 71
 O Rex Supreme, dira sonem. 74

F B B L A

O Summe Salvator Deus. 75
 Raptam nagy irgalmu Isten 78

S
 Szerkeny fel már Ember büneid: 80
 Sok nyomorúsággal élete ember. 83
 Sok rendbeli próbát vadnak. 86
 Szollic mihet Christy Uram. 88
 Szükség kereszténynek mindenek. 92
 Spes Sola nos, a Fova Liberaſti. 98

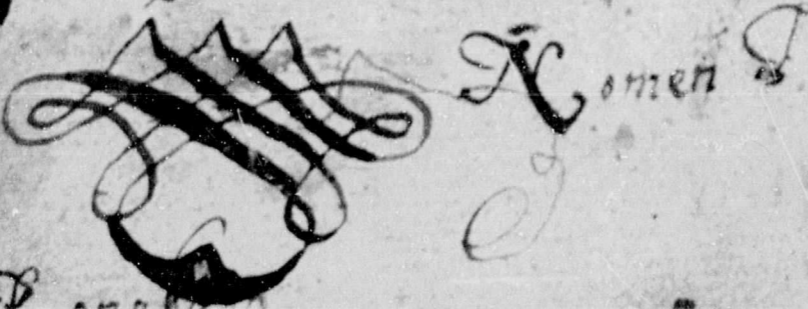
T
 Te benned bizturk eleitöl fogva 100
 Tudjod Uram Isten Sog mind. 102

U
 Uram engem nagy busulcodly. 103
 Uram Isten én üdvességem. 106
 Uram Isten irgalmas nekülül. 108
 Ur Isten általnad igentem. 110
 Uram engem busulcodban ne felej. 113
 Uram te nagy haragodban. 117

Magyar nyelv nagyszene
Szavak helyesírásának szabályai
Magyar nyelv és irodalom
119
Várván vártam a felsőges. 119

FINIS PER ME

GREGORIUM
JANOSI IN
ANNO 1768.
DE FIRTOS
WAROLLYA.

Hic

In *Loneban*

Dulcius et melle Carnem gust.

Blasse *LS*

Micred az ember
ker e földön életé
ben főképen gondok
viselni

Az örök életnek és
az üdvösségnek megnye
regeré

Miképpen lehet az
örök életet megnyerni
Az egy igaz ismerete
és a Jesus Krisztusnak
igazán való megismerése
te és felelősség

Ismerede te az egy igaz
Istent és azerus te

Magyar Levegő Nagysége
Szélesége és mélysége
Mielőtt a földet el kőgádat. 119
Várván vartam a felső es. 119

FINIS PER ME

GREGORIUM
JANOSI IN

ANNO 1768.
DE FIRTIOS

WAROLLYA.

Hic

In

Lone

Dulius

Classe

Nomen

melle Carnem gust.

L

Micred az ember
nek e földön életé
ben főképen gondok
viselni

Az örök életnek és
az üdvözítő megyer
rejelé

Miképpen lehet az
örök életet megnyerni
Az egy igor igazsága
és a Jesus Krisztus
igoran való meg esmére
te és felelősség

Ismerede te az egy igor
Isten és a Jesus
Krisztus

Jsmereem es volost
Ludovikolazeni

Itoludalod ost megrö
videden egy Sumabon
Az a postholi Credoban
Volost helyben
Mely az örfi nyíhit
ner es Ludomanygya

EL kudnade monda
ni az a postholi
dol volost helyben a
Szent ^{was} Szentent
igen is el ezre em
Hiper egy feren
ben Sabob er
Mely a feren

Mia Kivon ^{is} J
ren ner Jgof es me
rene az Embertől
Jel ^{is} Szent
Jambor életet

Milcsoda a nün az
Jsmennei hatolmas
Sagabon es özo fia
ek hazard vola kegye
me segeben helyedica
dalem

Milcsoda a feren
élet
az Jsmennei aron
lyan. Fedhetetlen
ben közele mély az
Jsmennei az ő Szentige
ében

Holnád az meg ro-
vidden egy Sumabon

Az Jostenner Moje
szel oldkiada + ottr
parany csalaknyabon

Neze mireánk atiz
poran csolok köve
Lese

Ész merz a tizpa
tan csalat az Jo-
Lenner igofz es me-
releze, es a szent élet
reank mely az Jsten

Blinden do deii em
Denek meg ke
v. d. d.

El mand hatnade
ariz paron csolok
a szent is szent
Egen is elefeken
Csaparon csolok
satosi

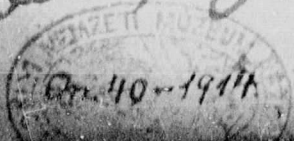
Mimarad hat mega
Ember mind ezet ne
Követésében az Jsten
gejere Figyelmees
halgatasa oltol es a
Könyörgés oltol

Vagyone a könyörgés
net bizonyos fokmaja
a kirik Lus konyvja
bon rogeon iw...
Mia...

Jönnék ünni ezelen
J. mával könyörög mint
l'erevelis egyet forma
valis adellez nek Judita
Sabol de nem vol szo
kagbol hanem szi beliből
gasagbol mer azisten
az embereknek szi
nek nézi és a nő tiszte
sagát kívánja

Szeret a sztenpa
lami külsője a ilyen
fogel méret d'elli emberek
nek mellyel az egyes
pogány orzol megról
kapad anaz

Szeret kiripus ven
nr által az ut vas ala
sok es amosodas szi
keresget

Respond. Carm
Versus Xaminis
Viragok kirallyal Perseu em
u. v. 2. Boldog Crilay alatt nemond su
Regel b'ervakotta. gjönyörűségem
El sütte az hatal violas kerredet. 9
Ne kerkedgjel Perseu fő boldog s'agoddel
1843 Viragok hon való nagy kirall' s'agoddal
El hervadnal Perseu nagy méltos'agoddal
Boldog s'agoddal s'agradnal Perseu
Le vont az eszednek orradnal Kofaj al.
Nem talad vigit boldoglag 2 a s'aj al.
Nem is latod a fő boldoglag o'aj al.
Viragok kirall' Perseu En vagios
Vialas k'erese an iltal r'aly nag' os
Ros marine Jony Satol r'oly s'aim t'aj al.
Rofes or f'igom boldog kirall' vagios
bra kell gjönyörűbb alapat már ennél
ki'ereset e'ereset kedvesebbet ennel
Labam nyoma rovel rofat s'ebbet s'epnel.
Nellam fő boldoglag kirall' keremnel
F'is s'is s'is 1767
Vege s'is s'is s'is